

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
К.бр.549/15
Дана: 02.03.2017.године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Весне Божовић Милошевић-председника већа, судија Анђелке Опачић и судија поротника Видице Јовановић, Миленаке Петковић и Горане Тинтор-чланова већа, са записничарем Јованом Груловић, у кривичном поступку против окр.Стевановић Бориса, вођеном по оптужници ВЈТ-а у Београду Кто.бр.317/15 од 24.09.2015.године због кривичног дела убиство из чл. 47 ст. 2 тач. б КЗ РС, након одржаног јавног главног претреса у присуству заменика ВЈТ-а у Београду Дрецун Саше, окр.Стевановић Бориса, браниоца адв.Пејовић Сање, пуномоћника оштећене Јевтић Вере-адв.Чудомировић Ивана и оштећеног [REDACTED] дана 02.03.2017.године једногласно је донео, а дана 16.03.2017.године јавно објавио следећу:

ПРЕСУДУ

Окр.СТЕВАНОВИЋ БОРИС, [REDACTED]

КРИВ ЈЕ

Што је:

Дана 12.05.2000.године у преподневним сатима у Београду, у улици др. Ивана Рибара број 98, са умишљајем лишио живота више лица, а не ради се о

убиству на мах, о убиству детета при порођају или лишењу живота из саминости, при чему је био урачунљив, био свестан свог дела и хтeo његово извршење и свестан забрањености дела, на тај начин што је ушао у пословне просторије привредног друштва „Base international“ где је из пиштола НН марке калибра 9x19 мм пара испалио 7 пројектила у правцу оштећеног [REDACTED] власника наведеног привредног друштва, његове супруге оштећене [REDACTED] и раднице оштећене [REDACTED], који су се налазили иза столова, на тај начин што је прво пуцао у [REDACTED], а потом пошто се померио за корак-два пут улево пуцао је у [REDACTED], а на крају и у [REDACTED], те је тако са растојања мањег од око 80 цм испалио два пројектила један за другим у правцу оштећеног [REDACTED] и нанео му смртоносне повреде и то прострелину главе – при чему се улазна рана прострелине налазила у десном потиљачном пределу на око 156 цм изнад равни табана и на око 2,5 цм удесно од средишње уздужне потиљачне линије и била је кружног облика пречника око 7 mm, око које ране се налазио концентрични нагњечни прстен ширине од око 2 mm, а у кожи око ране су пронађене несагореле барутне честице, а која рана се својим каналом настављала у лобањску дупљу, где је канал ране пролазио кроз десну полутину великог мозга, завршавајући се излазном раном у десном чеоном пределу у висини десне чеоне кврге, на око 176 цм изнад равни табана и на око 5 цм удесно од уздужне средишње линије чела, па је правац канала ове прострелине био од назад пут унапред, одоздо навише и лако удесно, прострелину грудног коша и трбуха при чему се улазна рана ове прострелине налазила на десној бочној страни грудног коша у нивоу задње пазушне линије на око 123 цм изнад равни табана и била је кружног облика пречника око 8 mm, око које се налазио концентрични нагњечни прстен ширине од око 1-3 mm, а у кожи око ране су пронађене несагореле барутне честице, својим каналом се настављала кроз зид грудног коша у грудну и трбушну дупљу где је канал ране пролазио кроз десну половину пречаге, јетру и десно плућно крило завршавајући се излазном раном у горњој половини грудњачиног предела, а на око 142 цм изнад равни табана, па је правац канала ове прострелине био с десна у лево, одоздо на више и лако од назад пут унапред, прострелину леве подлактице у њеном доњем делу, при чему се улазна рана ове прострелине налазила на лактичној страни ове подлактице и била је кружног облика пречника око 7 mm, око које ране се налазио концентрични нагњечни прстен ширине од око 1-5 mm, а у кожи око ране су пронађене несагореле барутне честице, ова улазна рана се својим каналом настављала кроз поткожно меко ткиво ове подлактице завршавајући се излазном раном на њеној дланеној страни у истој висини, односно правац канала ове прострелине је био од лактичне ка дланеној страни ове подлактице и површину окрзотину на надланеној страни зглоба палца на десној шаци где су у кожи око ове ране пронађене несагореле барутне честице, након чега је са растојања већег од око 80 цм у оштећену [REDACTED] испалио два пројектила наневши јој смртоносне повреде и то прострелину главе при чему се улазна рана налазила у десном потиљачном пределу на око 150 цм изнад равни табана и на око 3,5 цм удесно од средишње уздужне потиљачне линије и била је кружног облика пречника око 7mm, око које ране се налазио концентрични нагњечни прстен ширине око 3 mm, а у кожи око ране нису пронађене несагореле барутне честице, а улазна рана се својим каналом настављала у лобањску дупљу, где је

канал ране пролазио кроз десну полутину великог мозга, завршавајући се излазном раном у десном слепоочном пределу на око 155 цм изнад равни табана и на око 10 цм удесно од уздужне средишње линије лица, односно, правац канала ове прострелине је био од назад пут унапред, слева у десно и одоздо лако навише, прострелину трбуха при чему се улазна рана ове прострелине налазила у горње – десној четвртини трбуха, на око 100 цм изнад равни табана и на око 6 цм удесно од средишње уздужне трбушне линије и била је кружног облика пречника око 7 mm, око које ране се налази нагњечни прстен који је изнад ране био ширине око 10 mm, а око осталих делова ране ширине око 2 mm, а у кожи око ране нису пронађене несагореле барутне честице, ова улазна рана се својим каналом настављала кроз меко ткиво предњег трбушног зида и десну бедрену кост, завршавајући се излазном раном у десном бедреном пределу на око 95 цм изнад равни табана и на око 18 цм удесно од уздужне средишње линије трбуха, па је правац канала ове прострелине био од напред пут уназад, слева у десно и одозго лако надоле, прострелину десне шаке при чему се улазна рана ове прострелине налазила на надланеној страни ове шаке и била је кружног облика пречника око 8 mm, око које ране се налазио концентрични нагњечни прстен ширине око 2 mm, а у кожи око ране нису пронађене несагореле барутне честице, а улазна рана се својим каналом настављала кроз потковожно меко ткиво ове шаке и четврту кост доручја, завршавајући се излазном раном на њеној дланеној страни у истој висини, односно, правац канала ове прострелине је био од дланене ка надланеној страни ове шаке, а потом је са растојања мањег од око 80 cm у оштећену [REDACTED] испалио три пројектила, при чему ју је погодио и пројектилом, који је претходно прошао кроз главу оштећене [REDACTED], наневши јој смртоносне повреде и то прострелину лица и врата при чему се улазна рана ове прострелине налазила у доњем делу десног предушиња предела, на око 151 cm изнад равни табана и на око 12,5 cm удесно од средишње уздужне линије лица и била је кружног облика пречника око 7 mm, око које ране се налазио концентрични нагњечни прстен ширине око 3 mm, а у кожи око ране су пронађене несагореле барутне честице, а ова улазна рана се својим каналом настављала кроз десну страну доње вилице, језик и мишиће предње – леве стране врата, завршавајући се излазном раном на левој страни врата у његовом горњем делу, а на око 142 cm изнад равни табана и на око 4 cm улево од уздужне средишње линије врата, односно, правац канала ове прострелине је био с десна улево, одозго надоле и лако од назад пут унапред, устрелину врата и главе, при чему се улазна рана ове прострелине налазила на десној бочној страни врата, на око 138 cm изнад равни табана и на око 5 cm удесно од уздужне средишње линије врата и била је овалног облика промера око 12 x 8 mm, око које ране се налазио концентрични нагњечни прстен ширине око 20 – 25 mm, а у кожи око ране нису пронађене несагореле барутне честице, а ова улазна рана се својим каналом настављала кроз меко ткиво десне стране врата, велике крвне судове врата са десне стране, кроз кичмени стуб од петог до другог вратног пришљена и кичмену мождину тог предела, те кроз леву половину потиљачне кости у лобањску дупљу где је канал пролазио кроз леву половину малог и великог мозга до леве темене кости, а пројектил је пронађен у левом теменом режњу великог мозга, односно, правац канала ове прострелине је био с десна улево, одоздо пут нагоре и лако уназад, устрелину у пределу левог рамена при чему се улазна рана ове прострелине налазила у левом поткључном пределу,

на око 134 цм, изнад равни табана и на око 10 цм улево од средишње грудњачине линије, која је била овалног облика промера око 15 x 8 мм, око које ране се налазио концентрични нагњечни прстен ширине око 3 мм, а у кожи око ране нису пронађене несагореле барутне честице, а ова улазна рана својим каналом настављала се кроз меко ткиво левог рамена до горњег окрајка леве рамене кости која је у овом пределу била вишеструко преломљена и где је пронађен деформисани пројектил, па је правац канала ове прострелине био с десна улево, одозго на доле и лако уназад, прострелину у пределу десног рамена, при чему се улазна рана ове прострелине налазила у врху десне пазушне јаме, на око 130 цм изнад равни табана и на око 17 цм удесно од средишње грудњачине линије, била је кружног облика пречника око 7 мм, а у кожи око ране нису пронађене несагореле барутне честице, а ова улазна рана се својим каналом настављала кроз меко ткиво десног рамена, завршавајући се излазном раном у спољашњем делу десног поткључног предела на око 135 цм изнад равни табана и на око 7,5 цм удесно од средишње грудњачине линије, односно, правац канала ове прострелине је био с десна улево, одоздо на горе и лако унапред, прострелину десне надлактице у њеном горњем делу, при чему се улазна рана ове прострелине налазила на њеној унутрашњој страни и била је кружног облика промера око 8 x 7 мм, а у кожи око ране нису пронађене несагореле барутне честице, а ова улазна рана се својим каналом настављала кроз поткожно меко ткиво ове надлактице, завршавајући се излазном раном на унутрашњој страни ове надлактице и на око 2 цм изнад улазне ране, те је правац канала ове прострелине био одоздо на горе, с десна улево и лако уназад, прострелину десне руке при чему се улазна рана ове прострелине налазила на лактичној страни десне подлактице у њеном горњем делу а на око 9 цм испод врха лакта и била је кружног облика пречника око 7 мм, у околини ове ране се налазио концентричан нагњечни прстен широк око 2 мм, а у кожи око ране су пронађене несагореле барутне честице, ова улазна рана се својим каналом настављала кроз поткожно меко ткиво ове подлактице, те кроз мишићно ткиво десне надлактице и десну рамену кост која је вишеструко преломљена, завршавајући се излазном раном на унутрашњој страни ове надлактице, па је правац канала ове прострелине десне руке био одоздо на горе с десна улево и лако уназад и површину окрзотину у доње – унутрашњем квадранту десног дојкиног предела док у кожи око ове ране нису пронађене несагореле барутне честице, при чему је смрт оштећеног [REDACTED], оштећене [REDACTED] и оштећене [REDACTED] наступила услед разорења по живот важних мозданних центара и искварења из раскиданих крвних судова дуж канала задобијених прострелина и устрелина, након чега се окривљени удаљио са места извршења кривичног дела

- чиме је извршио кривично дело тешко убиство из чл. 114 ст.1 тачка 11 Кривичног законика.

Па га суд применом напред наведеног законског прописа и одредби чл.1, 4, 5, 42, 45, 54 и 63 КЗ осуђује на

**КАЗНУ ЗАТВОРА
У ТРАЈАЊУ ОД 40 (ЧЕТРДЕСЕТ) ГОДИНА**

у коју се има урачунати време које је окривљени провео у притвору и то од 28.07.2015. године па надаље, односно до упућивања окривљеног у Завод за извршење кривичних санкција, а најдуже док не истекне време трајања казне затвора.

На основу чл.258 ст.4 ЗКП-а оштећена [REDACTED] и породица оштећеног [REDACTED] се ради остваривања имовинскоправног захтева упућују на парницу.

На основу чл.264 ст.4 ЗКП-а окр.Стевановић Борис **ОСЛОБАЂА СЕ** дужности накнаде трошкова кривичног поступка у смислу чл.261 ст.2 тач.1 до 6 и тач.9 ЗКП и исти падају на терет буџетских средстава суда.

О б р а з л о ж е н њ е

Оптужницом ВЈТ-а у Београду Кто.бр.317/15 од 24.09.2015. године окр. Стевановић Борису стављено је на терет извршење кривичног дела убиство из чл.47 ст.2 тач. 6 КЗ РС.

Окр.Стевановић Борис је у одбрани изнетој приликом саслушања пред ВЈТ-ом у Београду изјавио да су тачни наводи наредбе о спровођењу истраге и да признаје извршење кривичног дела које му се ставља на терет. Навео је да се не сећа тачног датума, али зна да је било преподне, да је дошао у просторије наведене фирме и из пистола који је понео са собом испалио више пројектила у лица која су била у продајном делу наведене фирме. Није желео да улази у детаље, нити да се изјашњава о марки пистола, нити одакле му тај пистол, нити шта је са тим пистолем урадио, нити о мотиву због чега је то урадио, а посебно није желео да се изјасни о било којим лицима са којима је био у контакту непосредно пре извршења кривичног дела. Оштећене није познавао, а у просторијама наведене фирме био је због одређеног разлога, дан можда два пре овог догађаја и тада је улазио у вербални контакт са мушкарцем, а причао је у вези неке обуће и тада је био сам, с тим што је навео да не зна да ли је ово био мушкарац у којег је пущао. Изјавио је да му је жао што је извршио кривично дело које му се ставља на терет, тада је био млад, имао је 22-23 године, а сада када би вратио филм никада не би урадио овако нешто и жао му је жртава и њихових породица. Навео је да је 2000. године радио послове обезбеђења код [REDACTED] 2001. године се запослио у [REDACTED] где је остао све до

[REDACTED] 26.03.2003. године, након чега је прешао у [REDACTED]. Био је у војсци [REDACTED] године, у [REDACTED]. цео живот је био у контакту са ватреним оружјем, а уме да користи ватрену оружје и левом и десном руком. Додао је да је 2000. године, када је извршио кривично дело, држао пиштолј у десној руци, тада је имао 80 кг, а висок је 1,91 м. Приликом извршења кривичног дела није био под утицајем алкохола ни опојних дрога, користио је алкохол повремено и знао баш да се напије. Посебно је напоменуо да не жели да се изјашњава даље о кривичном делу, ни детаљима и поред инсистирања тужилаштва и сматра да после протека око 15 година не може да се изјасни о свим детаљима, а и не жели да се изјасни о лицима са којима је био у контакту поводом извршења овог кривичног дела.

Приликом саслушања на главном претресу окр.Стевановић Борис је навео да није извршио кривично дело које му се ставља на терет, да није предметног дана био у тој фирмам, а да је у тој канцеларији био дан-два пре овог недела, а разлог је био тај што је послат од неких лица да се договори са директром фирме око транспорта и обезбеђења камиона који је возио неку обућу. Иначе у том периоду осим што је радио код [REDACTED] као радник обезбеђења, повремено је радио и неке послове ванредно као што су обезбеђења објекта, личности, а понекад и обезбеђење неког транспорта. Особу с којом је разговарао- директора фирме ни данас не би препознао, као ни лица која су тамо убијена. Тог дана је имао контакт са том једном особом, а после разговора са том особом који је трајао можда неких 10-так минута, договорили су се око посла, поздравио се и напустио тај простор. Не зна тачно да ли је било у питању то вече или сутрадан када му је особа која га је ангажовала јавила да од тог посла нема ништа, а јавиће му се убудуће ако се буде нешто дешавало. Сазнао је да се шта се десило у тим просторијама после дан-два. Не може да опише како се осећао кад је сазнао да се десило убиство у просторијама где је он био дан или два пре тога. У новинама су писале приче о могућем извршиоцу дела, разлозима зашто је то било. У том периоду није могао да упери прстом у неку особу ни да повеже. Све ово за шта је он ишао да се договора је изгледало као неки нормалан посао и не може да повеже догађај са особама које су њега послале да изврши свој, да каже, задатак обезбеђења тог транспорта. Доста се уплашио и за своју породицу и за себе у том периоду. Мада временом се њему ништа није ни указало нити је имао даље везе са тим. Тај страх се вратио током овог хапшења које је за њега било изненадно и неочекивано с обзиром да није извршио ово и појавила се нека сумња да је ово њему намештено од стране људи који су то урадили. Поновио је да не жели да говори о људима који су га послали да се договори са директором те фирме око тог посла. Неки су од њих данас покојни, неки су и даље у пословима које су радили у том периоду, неки су данас везани са влашћу, са великим пословима, бизнисима у Србији и остао је при томе да неће да залази у имена и да помиње те људе. Навео је да је један од сведока у продавници поред рекао да је пio пивo и да јe видеo особu koja јe крупna, u оделu, поред некog аутa koje јe u рикверц утеранo на стазици испред фирme, возило које је "Мерцедес", "Ауди", "БМВ", затамњено или тамно возило, видеo јe да јe тај господин крупан, a он u то време нијe био крупan, имао јe 78-80 kг, некo ко bi ga видеo u том периоду рекао bi da јe можda висок i

мршав момак, а није био ни господин. Описујући свој изглед у том периоду је навео: „, био сам веома мршав, што може да се каже да сам био висок, кратко ошишан... нисам био кратко ошишан значи имао сам...могао сам да се опишем као ћелав. У том периоду сам имао фризуру дужу, носио сама неку “Елвис” фризуру, касније сам почeo да се шицам као ...на ћелаво и не могу сада да опишем да ли је то тај период био“. У том периоду не зна дал је имао возило на своје име или на име супруге, то је био “Дајву Ланос” који је тамно зелене боје и то је возило које је средње класе, мање возило. Исти сведок је навео да је два минута након што је то видео изашао и није видео никога испред фирмe, да је отишао кући, а после пет минута је погледао кроз прозор и видео жуту траку испред фирмe.

Само хапшење је било изненадно, неочекивано, није се надао, није уопште мислио да га хапсе због неког таквог недела. Више је размишљао да је хапшење проузроковало неки догађај његових другара, па га воде на испитивање због тога. Када му је предочено зашта је ухапшен једина ствар коју на коју је помислио су била његова деца и ванбрачна супруга, иначе је веома емотивна, хипер емотивна особа и превладао је страх првенствено за породицу. Два дана, две ноћи није спавао, није размишљао због чега је ту него шта раде људи који су напољу, деца и супруга, како су они, а најмање је о себи размишљао у том тренутку.

Објаснио је да је признање код тужиоца изгледало тако што је када је ушао изговорио: "Дајте ми да потпишем шта треба, дајте ми да потпишем, хоћу да идем да видим шта ми је са децом, да видим шта се дешава са ванбрачном супругом, да ли је све у реду". Тужилац му је рекао да то не може тако, рекао му је да седне, питао га је у ком периоду је дошао у канцеларију ујутру, он је рекао да не зна и да то не може да зна, а тужилац је издиктирао детаљ „у преподневним часовима сам дошао у канцеларију ту, ту и ту“. Затим га је питао из које руке је пуцао, а он му је рекао да пуца из обе руке, тужилац се окренуо према секретарци и издиктирао детаљ “ушао сам у канцеларију и из десне руке сам пуцо у особе ту, ту и ту и на крају се удаљио и отишао из просторије”. Било је ту још подпитања на које је одговорио нормално, а једно од тих питања је било да ли му је жао ових људи и рекао му је да нормално да му је жао. Такође је тужилац питао да ли је пиштолј који је носио био бео или црн, какав је био тај пиштолј, а он му је рекао да он то не може да зна и потом је издиктирао „не знам пиштолј, не знам марку, фирму пиштолја који сам носио, с њим сам пуцао, тим пиштолјем сам пуцао у особе“. Не зна ни један детаљ одигравања догађаја, начин пуцања, било шта што се тог дана десило у тој просторији јер то су детаљи који се њега не тичу. Додао је да је његовом испитивању присутвовао адвокат са којим је имао поверљив разговор и њему је рекао да пошто је тада био у хаосу, страху, није знао коме да верује, ко му мисли добро, ко му мисли лоше. Адвокат му је рекао да не мора да каже ништа, може да ћuti, а он му је рекао да ће да ћuti, али потписаће ово. Он је само климио главом и вратили су се у просторију и тај поверљив разговор трајао је минут и 10 секунди. Јесте се бранио ћутањем, али је записник потписао јер је сматрао да је тај записник нека његова одбрана од неких утицаја спољних и да ће тим потписивањем скратити ту муку и тај период. Речи: “након поверљивог разговора признајем извршење

кривичног дела које ми се ставља на терет. Тачни су наводи наредбе о спровођењу истраге" после чега иде даље кратки опис, није изговорио, слушао је уношење садржаја, није га интересовало уопште, само су му деца била у глави и супруга и надао се да та оптужница неће стићи до њега баш због тог начина на који је, не може да каже изнуђено јер ништа није изнуђено од њега, унето све то у записник. Тај записник потписали су без примдби он и бранилац. То није био његов први сусрет са судом, знао је како се даје изјава.

Окр. Стевановић Борис је даље навео да је завршио професионалну обуку у [REDACTED], али је нагласио да то не може се наведе као завршена професионална обука јер док сте у тим јединицама не зовете себе професионалицим и специјалцим, то траје годинама до 50-те, 60-те године, док сте живи та обука се врши и не можете рачунати да је неко са 26,27,28 година специјалац у некој јединици. На дан 12.05.2000. године је имао 23. године и једину обуку коју је завршио у том периоду је била војна обука у Гарди где није користио пиштолј, можда су имали гађање из пиштолја једном у току обуке. У тој Гардијској бригади углавном је био спортиста, особа која је везана за спорт и која је била одвојена да ради спортска такмичења у војсци, не толико на обуку са оружјем. Није завршио професијлану обуку која претпоставља пуцање из обе руке, тад није био уопште у јединицама, радио је послове обезбеђења и није могао да се сврста међу професионалне војнике, полицајце, припаднике Специјалних јединица. Његов исказ да пуца са обе руке јесте тачан, али од 24-25-26 године.

Није жеleo да говори о особи која га је ангажовала за овај обичан посао јер не жели да уопште описује детаље свог посла, не жели да убације људе који су њега послали на тај задатак јер не зна да ли су они везани за ово што се догодило. Ти људи су у Србији били везани за доста послова из подземља, њему је нађен обичан посао обезбеђења, а шта су они радили, који су могући разлози за ово што се десило не зна, као ни да ли уопште потиче од њих, али кад би потицало од њих опет боље би било да он ћугти и не помиње никог. У тим годинама био је зет Желька Ражнатовића Аркана, док је он био жив радио је исто као обезбеђење, а после његове смрти да би му господин [REDACTED] помогао да има већу плату дао му је посао да буде испред његове куће са породицом, и онако породично, пријатељски је добио тај посао. Посао је подразумевао да дође возилом код [REDACTED] паркира возило испред улаза куће и у возилу буде 12 сати, седи, прошета око куће, око дворишта где су се налазиле те зграде. У том периоду је господину [REDACTED] прећено смрћу, тако да је ето жеleo да му неко буде испред куће, да обиласи, ако угледа неке сумњиве активности, сумњиве особе, сумњива возила да се крећу ту да му се то дојави. У том периоду су постојала два возила која су долазила по господина [REDACTED] са више припадника обезбеђења који су га сачекивали кад је излазио из куће, улазио у возило, одлазио на посао и враћао се кући. А његов задатак је био да ако види нешто сумњиво нека дешавања и активности око куће да то јави тој екипи која је радила то обезбеђење да би они могли да реагују да га другачије сачекају, да направе прстен кад дођу возилима, да га упуне ка возилу, да га одвезу, ето то је било то. Углавном то није био велики посао од значаја, већ је више била помоћ господина [REDACTED] њему, ето добра плата, као ради нешто и то је то. Возило

којим је управљао при обезбеђењу [REDACTED] је био његов ауто с којим дође, а то је „Дајву Ланос“ тамно зелене боје и тада при раду и обезбеђењу није био задужен оружјем. [REDACTED] био је у [REDACTED] је имао обуку, али углавном је то била обука за пушку, једном су били на гађању пиштолјем, он је био у спортској екипи у [REDACTED] био је концентрисан углавном да направи резултате у [REDACTED] што се тиче спорта, а бавио се атлетиком, гимнастиком, био је вишебојац, трчање, војни вишебој. То што је у истрази навео да је цео живот био у контакту са оружјем је навео јер је његов отац био полицајац у МУП-у и имао је оружје у кући. Први пут је задужени оружјем 2001. год када је ушао у [REDACTED] а ушао је у јединицу тако што се пријавио на конкурс у новинама, у року од 10 месеци су вршене здравствене и папиролошке провере што се тиче породице, а по доласку на нека тестирања у [REDACTED] је сазнао да то није обична [REDACTED] него је то био конкурс за [REDACTED]

[REDACTED] Прошао је све тестове и провере, био је чист, нормалан и тако је ушао у јединицу. У тим проверама је било провера гађања, само да би се упознали са неким оружјем са којим ће у животу радити, а обука је тек када се после уђе у Специјалну јединицу. При расформирању [REDACTED] прешао је у [REDACTED] јер је тадашњи комадант Жандармерије тако договорио и ту је радио до октобра 2005. године када је дао отказ.

Суд је у доказном поступку саслушао окр.Стевановић Бориса, на главном претресу је испитао сведока [REDACTED], судске вештаке др.Александрић Бранимира и Милана Куњадића и на сагласан предлог странака прочитано: извештај о криминалистичко – техничком прегледу лица места КУ број 9835/2000, КТ број 100/1912/2000 од 12.05.2000. године сачињен од стране Министарства унутршњих послова, Секретаријата у Београду, потврду КУ број 9835/2000 од 12.05.2000. године сачињену од стране Министарства унутршњих послова, Секретаријата у Београду, Управе криминалистичке полиције, Одељења за увиђајно оперативне послове, потврду о смрти од 12.05.2000. године сачињену од стране Градског завода за хитну медицинску помоћ у Београду за НН мушки лице, потврду о смрти од 12.05.2000. године сачињену од стране Градског завода за хитну медицинску помоћ у Београду за НН женско лице, потврду о смрти од 12.05.2000. године сачињену од стране Градског завода за хитну медицинску помоћ у Београду за НН женско лице, записник о увиђају Кри број 748/2000, Кри број 1015/2000 састављен дана 12.05.2000. године, обдукциони записник Института за судску медицину С број 439 за Слађану Јевтић од 16.05.2000. године, обдукциони записник Института за судску медицину С број 440 за [REDACTED] од 15.05.2000. године, обдукциони записник Института за судску медицину С број 441 за [REDACTED] од 15.05.2000. године, извештај Национално криминалистичко техничког центра број 234-9047/15 од 20.07.2015. године, дактилоскопску идентификација отисака папиларних линија Национално криминалистичко техничког центра, Одсека за регистрацију и идентификацију лица и лешева број 234-7333/15 од 11.06.2015. године, балистичко вештачење Национално криминалистичко техничког центра број 234-9035/15 од 28.07.2015. године, записник о претресању стана и других просторија КПП Пов. број 874/15 од 28.07.2015. године сачињен

од стране Министарства унутрашњих послова, Дирекције полиције, Полицијске управе за град Београд, Управе криминалистичке полиције, Трећег одељења, налаз и мишљење сталних судских вештака мр Бојане Кецман и Гордане Ковач-Гавриловић од 03.08.2015. године, налаз и мишљење сталних судских вештака Бранимира Александрића и Милана Куњадића од 03.08.2015. године, допуну налаза и мишљење сталних судских вештака Бранимира Александрића и Милана Куњадића од 23.09.2015. године, извод из матичне књиге умрлих за [REDACTED] од 09.09.2015. године, исказ сведока оштећеног [REDACTED] пред замеником ВЈТ-а на записнику од 07.08.2015. године, исказ сведока оштећене [REDACTED] пред замеником ВЈТ-а на записнику од 07.08.2015. године, исказ сведока [REDACTED] пред замеником ВЈТ-а на записнику од 11.09.2015. године, исказ сведока [REDACTED] пред замеником ВЈТ-а на записнику од 11.09.2015. године, исказ сведока [REDACTED] пред замеником ВЈТ-а на записнику од 11.09.20015. године, исказ сведока [REDACTED] пред замеником ВЈТ-а на записнику од 11.09.2015. године, примедбе стручног саветника одбране Костић Владе поднете у писменом облику дана 17.08.2016. године, извештај из Казнене евиденције и извршен је увид у фотодокументацију КУ број 9835/2000, КТ број 100/1912/2000 од 12.05.2000. године сачињену од стране Министарства унутрашњих послова, Секретаријата у Београду, Управе криминалистичке полиције, Одељења криминалистичке технике.

Сведок оштећени [REDACTED] испитан пред замеником Вишег јавног тужилаштва у Београду је навео да је братанац покојног [REDACTED] да је он њихов најближи сродник на територији Републике Србије, да је његов отац [REDACTED] рођени брат покојног [REDACTED]. Нема непосредних сазнања поводом извршења кривичног дела, Бориса Стевановића не познаје, као ни [REDACTED] да зна да је стриц уз помоћ неког човека из Грчке основао фирму „Base international“ која се бавила увозом обуће из Грчке, да им стриц није причао о пословању фирме, нити се поверавао да ли му неко и колико дугује, нити да ли му ико прети. Његов стриц [REDACTED] од октобра месеца 1993. године је био у браку са [REDACTED], са којом је имао троје деце и то пунолетне [REDACTED]. Своје троје живе у месту [REDACTED] у близини Солуна, са [REDACTED] је у контакту и исти је заинтересован за поступак. Навео је да се придружује кривичном гоњењу и истиче имовинско правни захтев.

Сведок оштећена [REDACTED] испитана пред замеником јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду је изјавила да је кћерка преминуле [REDACTED] да је имала 14 година када се све ово десило, да нема непосредна сазнања поводом извршења кривичног дела, да не познаје окривљеног Бориса Стевановића, да зна да јој је мајка радила у фирмама код [REDACTED] да је познавала њега и његову супругу јер ју је мајка доводила код ње на посао, али јој није причала о послу, нити о томе како послује фирма [REDACTED] као и да ли је неко њима претио. Изјавила је да се придружује кривичном гоњењу и истиче имовинско правни захтев.

Сведок [REDACTED] испитан пред замеником јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду је навео да окривљеног Бориса Стевановића не познаје, да је покојни [REDACTED] упознао отприлике месец дана пре критичног догађаја с обзиром да се тада бавио продајом ципела и имао је радњу СТР „Стефана“ на Београдском сајму у хали 9. Неко му је препоручио [REDACTED], као лице чија се фирма бавила увозом ципела из Грчке, па је тако отишао код њега у канцеларију, у насељу у др Ивана Рибара. Навео је да су се тада упознали, те да му је покојни [REDACTED] рекао да нема на лагеру ципеле и да дође поново, што је и учинио и након пар дана поново дошао код њега и када му је рекао да треба да стигну ципеле и да дође на дан пре него што су се десила убиства. Изјавио је да је дошао поподне, око 16-17 часова, а да су у канцеларији поред [REDACTED] били и његова супруга Гркиња, једна радница коју је раније виђао када је долазио код њега, као и његов књиговођа, старији мушкарац кога је тада упознао и сећа се да му је [REDACTED] саопштио да је ципеле које су стигле дао својим старим пословним партнерима, али му је рекао да дође сутра код њега у канцеларију, и то око 10,00 часова како би заједно отишли до Ледина, где му се налазио магацин, како би погледао да ли му и шта тачно од робе треба. Навео је да је дана када су се десила убиства морао да вози своју тада малу децу, тако да је каснио, због чега је од 10,00 часова у више наврата са свог мобилног телефона [REDACTED] звао број телефона [REDACTED] који је све време био заузет, и сећа се да му је син читao телефон из неке свеске, а да је тај број телефона позивао и да тада његов телефон није имао функцију поновног бирања, већ је морао да уноси поново број. Изјавио је да се, а када је одвезао децу код покојне таште, одвезао колима у близину канцеларије [REDACTED] и то негде око пола дванаест, да је испред улазних врата канцеларије на један - два метра приметио његовог књиговођу и да се сећа да су улазна врата од канцеларије била широм отворена, када му је књиговођа рекао да не улази и да сви леже мртви. Кроз отвор од улазних врата приметио је једно тело како лежи на поду канцеларије поред стола са локвом крви. Изјавио је да му није познато да ли је [REDACTED] имао било каквих проблема са било ким, нити да му је било ко претио, с обзиром да га је слабо познавао и нису чак ни сарађивали.

Сведок [REDACTED] испитана пред замеником јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду је изјавила да не познаје окривљеног Бориса Стевановића и да није познавала [REDACTED] његову супругу и радницу. Навела је да је радила укупно 2-3 месеца као касирка у „Маркету плус“, продавници која се налазила тик поред пословног простора где су се десила убиства и да је од полицијаца сазнала шта се заиста десило. Навела је да мисли да ни њене колеге нити га нису виделе ни чуле у вези убиства и да колико јој је познато продавница „Маркет плус“ није имала видео надзор, није чула било какву буку, пуцњаву, запомагање или слично када се десио злочин, а каса за којом је стајала била је на средини радње, неких 3-4 метара од локала где се десио злочин, познато јој је како се чује звук пуцњава, препозната би га, али није чула било какву пуцњаву, код њих је била укључена музика која је била тиха и претпоставља да је била гужва у радњи.

Сведок [REDACTED] испитан пред замеником јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду је изјавио да не познаје окривљеног Бориса Стевановића, да је преминуле [REDACTED] његову супругу и раднику познавао из виђења и да је знао да су имали канцеларију поред продавнице „Маркет плус“, где је радио као месар. Навео је да је предметног дана дошао у другу смену у продавницу „Маркет плус“ негде око 13-13,30 часова, да није приметио полицију испред продавнице, али је од радника сазнао шта се десило. Изјавио је да нема никаква непосредна ни посредна сазнања поводом злочина, поконог [REDACTED] је последњи пут видео 3-4 дана пре убиства, а продавница „Маркет плус“ није имала видео надзор.

Сведок [REDACTED] испитан пред замеником јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду је изјавио да се сећа да је предметног дана био у продавници „Маркет плус“ где је пio pivo, с обзиром да му је та продавница била друга кућа, јер је често конзумираo pivo, да је тог дана попио сигурно 6-7 piva kада је у продавници приметио [REDACTED] kога су звали „Грк“ јер је био ожењен Гркињом и се сећа да је било преподне, а [REDACTED] је ушао, узео цигарете и изашао, а обично је знао да га части pivom. Staјao је уз сам излог продавнице са унуграшње стране према пословном простору [REDACTED] kада је приметио путничко возило тамне бојe, типа „Audi“, „Mercedes“ или „BMW“ са затамњеним стаклима, које је било паркирано на пешачкој стазици баш преко пута улаза у пословне просторије [REDACTED] и то на удаљености од 3-4 метра. Tu пешачку стазицу користе станари зграде за паркирање возила, а ово возило је ушло сигурно ходом уназад, јер је предњи део био окренут према излазу на коловоз и кроз излог продавнице је приметио корпулентнијег мушкарца, кратке косе, у тамној одећи, на себи је имао сако и био је наслоњен на ова кола са возачеве стране и то тако што је десни лакат пребацио преко крова возила, а њему и поконом [REDACTED] је био окренут леђима. Oвај човек је био удаљен од њега око 4 метра. Изјавио је да се сећа да је коментарисао како човек може бити у оделу по таквој врућини, јер је било летње време, било је топло, а он је том приликом био у мајици кратких рукава, шорцу и папучама. Dодао је да је приметио да више није било овог крупнијег мушкарца, те када је [REDACTED] изашао из продавнице кола су и даље била ту, с тим што не зна да ли је овај мушкарац ушао у возило или је ушао у радњу код [REDACTED] па је након цар минута завршио са pivom и изашао из продавнице, када је и приметио да кола више није било. Oтишао је десно према свом стану где се задржао врло кратко, након чега је изашао на терасу и видео је жуту траку постављену у кругу испред „Маркета плус“. Mislio је да се снима филм и сишао је доле да види шта се десило, причао је са комшијама које су му рекле шта се десило, након чега су му пришли инспектори којима је саопштио ово што је навео, као и да је наведеног дана доста попио, а могао је баш да попије. Такође је изјавио за овог мушкарца не може више да каже од онога што је рекао, радио се о крупном мушкарцу, кратко ошишаном у тегет или црном оделу, сакоу. Није могао да процени колико година је имао овај мушкарац и да не би могао да га препозна, јер га је посматраo отпозади и видео га је на блиц, као и да не зна да ли је [REDACTED] имао било какве проблеме са било ким, био је љубазан, пријатан и насмејан. Није чуо било какве пуцње, галаму или слично и претпоставља да је извршилац користио пригушивач, чула би се

летарда, а не пуцњи, само је зид делио њих у продавници и пословни простор где су се десила убиства, тачније са покојним [REDACTED] је био поред стакленог зида са унутрашње стране „Маркета плус“ и сигурно би чули пуцње, а био је у војсци и зна како се чује звук пуцња из ватреног оружја. Након што му је предочена фотодокументација изјавио је да се на фотографијама број 1 и 2 које су нумерички означене у списима предмета бројем 41/6 налази пешачка стаза на којој се налазио аутомобил, поред ког је био мушкарац и стаклени излог продавнице иза ког је стајао.

Сведок [REDACTED] испитан на главном претресу је навео да је био као бранилац по службеној дужности окр.Стевановић Бориса пред ВЈТ-ом, да му је прочитан тај тужилачки захтев и омогућен му је поверљив разговор са окривљеним, са њим је насамо разговарао и предочио му да је јако тешко кривично дело, да је уобичајно да мало направи неку задршку, да ће му можда неко ангажовати адвоката, да је његово право да се брани ћутањем. Испитивање је кренуло тако што је тужилац узео све личне податке, прочитao је зашта окривљеног терети тужилаштво, питао га да ли ће да да изјаву или ће да се брани ћутањем и окривљени је рекао да ће дати изјаву и онда је ишло саслушање тако што би окривљени испричао један тај сегмент па би се онда то куцало, па онда други и тако је на један уобичајен начин ишло саслушање. Он је одговарао на питања слободно, имао је утисак да је био свестан, чак га је и питао да ли он има неки проблем да би дао изјаву, како се осећа, да није био под неким физичким или психичким притисцима, али му се окривљени није жалио. Мисли да окривљеном нико није нешто сугерисао у саслушању, он је износио чињенице, то се и види на записнику, неке чињенице није хтео да изнесе и то је све ушло у записник, није имао осећај да неко њему врши притисак или да га наводи да нешто каже за нешто. Ишло је саслушање, куцана је та његова изјава део по део и на крају му је тужилац то прочитao, онда су потписивали сви редом и мисли да нико није имао никакве примедбе. Након што му је предочено да у записнику о саслушању од 29.07.2015.године на задњој страни стоји да окривљени и бранилац изјављују да читање записника не траже изјаснио се да се сада не сећа како је било, али рекао би да је тачно оно што на записнику стоји. Питања су била конкретна и он није видео у питањима сугестију него су била питања да ли је тако, да ли је тако, да ли је то, питања су простио речено била конципирана из захтева, оно што је прочитано у захтеву после је ишло кроз питања. Након завршеног саслушања сви редом су потписали записник с тим што за време саслушања није било пауза, није напуштао просторију, нити је било прекида нити је ико улазио или излазио. Није могао да се сети да ли је било нејасноћа, тачније у времену извршења кривичног дела и суфлирања од стране тужилаштва тачно када се то кривично дело десило, тачно се зна кад се дело десило.Мисли да није било суфлирања од стране тужилаштва везано за руку којом је држано ватreno оружје него је било само прецизирања, да ли је та рука, односно само су била питања. Окривљени је описао тако да је дошао и то урадио и само није описивао одакле је набавио оружје и то све тако стоји у записнику. Даље је навео да мисли да је приликом поверљивог разговора добио само захтев, а није могао да се сети да ли је добио записник о увиђају, кривичну пријаву и евентуално вештачења која су постојала у том предмету, исте није ни тражио пре саслушања, а није касније тражио да изврши увид у та документа јер

је одмах после тог саслушања био развлашћен. Није упознао окривљеног са документацијом на коју је имао право као бранилац, а није му ни било понуђено да узме из предмета, није ни знао да има то у предмету, није знао докле је криминалистичка техника стигла. На одређена питања окривљени није хтео да одговори, у смислу да не може да каже те ствари. Није могао да се сети да ли је тужилац покушао да расправи ту чињеницу зашто и из којих разлога не може нешто да каже да би дао свој исказ у слободном излагању, мисли да га је можда питао и да је било неколико таквих одговора и тужилац је ишао са следећим питањем. Окривљени је физички доста чврст човек и кад га погледате не можете лако да процените да ли је сломљен или није сломљен, он га је питао дал има неки проблем, дал га је неко физички или психички малтретирао и није му се пожалио. Он као бранилац приликом саслушања није инсистирао да се расправи зашто окривљени неће да помиње нека лица због којих не може да говорио о чињеницама о којима зна или не зна. При састављању записника у записник су унети сви одговори окривљеног који се тичу дела, није било да он нешто прича па да каже е то неће да иде у записник. Мисли да он после није више ни учествовао у поступку. Додао је да је у сагланости с окривљеним писао руком један предлог за постизање споразума, мисли да је о признању кривичног дела, а писао је зато што је окривљени њему рекао да то тако хоће, дао је изричиту сагланост за то у згради суда, јер то никада не би урадио без његове сагласности. Није могао да се сети да ли је било пре саслушања или после, написао је то, ставио печат и мисли да му је рекао да ако то стварно хоће да му је битно да онда и он то потпише и одговор окривљеног је био „да“, мисли да је он то потписао и предао.

Увидом у извештај о криминалистичко – техничком прегледу лица места КУ број 9835/2000, КТ број 100/1912/2000 од 12.05.2000. године сачињен од стране Министарства унутрашњих послова, Секретаријата у Београду утврђено је да је исти извршен на адреси Др.Ивана Рибара 98 у ПП“ Base International” и да је прегледом лица места пронађено 14 трагова папиларних линија и то: трагови 1,2,3,4 пронађени на вратима од чајне кухиње са спољашње стране у горњој половини, траг бр.5 пронађен на вратима купатила са унутрашње стране у горњој половини, траг бр.6 пронађен на радној плочи стола поред којег је затечен покојни ██████████ траг број 7 пронађена на бочној страници ормара иза радног стола са компјутером на средини, траг број 8 пронађен на унутрашњој страни лима испод кугле, десно, улазних врата представништва, траг број 9 пронађен на спољашњој страни врата код рукохвате улазних врата представништва, траг број 10 пронађен на унутрашњој страни улазних врата, чело испод кугле 10цм, траг број 11 пронађен на челу улазних врата у висини кугле, унутрашња страна, траг број 12 пронађен на челу улазних врата у висини кугле, унутрашња страна, траг број 13 пронађен на унутрашњој страни улазних врата испод кугле лево, траг број 14 пронађен на унутрашњој страни улазних врата изнад кугле. Такође, прегледом места извршења кривичног дела у ПП „Base International“ у улици др Ивана Рибара број 98 пронађени су следећи трагови и то траг број 1 – чаура на поду просторије код улазних врата, траг број 2 – пројектил на поду просторије близу леша ██████████ траг број 3 – чаура на полици за ципеле ближе прозору, траг број 4 – пројектил на полици са ципелама изнад леша ██████████, траг

број 5 – чаура на радној плочи стола са компјутером, траг број 6 – оштећење на полици са ципелама изнад леша [REDACTED], траг број 7 – леш [REDACTED] траг број 8 – чаура на поду просторије поред главе леша [REDACTED]
траг број 9 – оштећење на поду просторије између леша [REDACTED] и леша [REDACTED] траг број 10 – леш [REDACTED]
траг број 11 – чаура код ногу леша [REDACTED] траг број 12 – леш [REDACTED]
траг број 13 – део кошуљице пројектила на грудима леша [REDACTED]
траг број 14 – пројектил на поду просторије код степеница, траг број 15 – чаура затечена на полици са ципелама ближе прозору, траг број 16 – чаура затечена код кутија за ципеле изнад главе леша [REDACTED] траг број 17 – оштећење на доњим вратима полице иза радног стола са компјутером (истим бројем обележено је и оштећење на задњој страни полице, као и оштећење на зиду иза полице), траг број 18 – пројектил затечен у кутији са кесама у магацинском делу испод степеница. Свих седам чаура затечених на месту извршења кривичног дела на себи носе исту ознаку ППУ 97 9 – Д, док су са локви крви затечених поред лешева изузети узорци на филтер папиру и то следећим редоследом: траг број 7 – локва крви крај леша [REDACTED] траг број 10 – локва крви крај леша [REDACTED] и траг број 12 – локва крви крај леша [REDACTED]

Увидом у потврду КУ број 9835/2000 од 12.05.2000. године која је сачињена од стране Министарства унутрашњих послова, Секретаријата у Београду, Управе криминалистичке полиције, Одељења за увиђајно-оперативне послове утврђено је да је пронађено:

- на лешу [REDACTED] ручни сат НН марке са металном наруквицом, прстен од жутог метала са белим каменчићем на средини и 16 ситних каменчића са стране, једну бурму од жутог метала, дебљи ланчић од жутог метала са привеском у облику крста, са распетим „Христом“ од жутог метала, 70 динара, 40 ДЕМ;
- на лешу [REDACTED] кварцни пластични сат НН марке, мањи женски прстен од жутог метала и средњи женски прстен од жутог метала,
- на лешу [REDACTED] женски прстен од жутог метала у виду бурме, женски прстен у виду троструке слојне бурме од жутог метала, женски сат НН марке са наруквицом од жутог метала, ланчић средње дебљине од жутог метала са привеском у облику крста од жутог метала, црна пластична наруквица.

Такође, полицијски службеници су пронашли ствари у канцеларији и то једну зелену акти ташну од коже у којој је био један метални упаљач, разна документа, печат фирме, 10.060,00 динара и 500,00 ДЕМ, црни кожни новчаник на преклапање са личном картом на име [REDACTED] женску ташну од сиве коже са кашем у којој је био црни новчаник на преклапање са ситним новцем, документима и 120,00 динара, кожну браон торбицу са шминком, здравствену књижицу, возачку и личну карту на име [REDACTED] један пластични упаљач, адресар и два кључа. На столу је пронађено 6 здравствених књижица на разна имена, мобилни телефон плаве боје са футролом марке „НОКИА“.

Увидом у потврду о смрти од 12.05.2000. године која је сачињена од стране Градског завода за хитну медицинску помоћ у Београду за НН мушки лице утврђено је да је дана 12.05.2000. године у 12:50 часова у Београду, Нови

Београд, улица др Ивана Рибара број 98 од стране др Влада Мартиновића констатована смрт НН мушких лица.

Увидом у потврду о смрти од 12.05.2000. године која је сачињена од стране Градског завода за хитну медицинску помоћ у Београду за НН женско лице утврђено је да је дана 12.05.2000. године у 12:50 часова у Београду, Нови Београд, улица др Ивана Рибара број 98 од стране др Влада Мартиновића констатована смрт НН женског лица.

Увидом у потврду о смрти од 12.05.2000. године која је сачињена од стране Градског завода за хитну медицинску помоћ у Београду за НН женско лице утврђено је да је дана 12.05.2000. године у 12:50 часова у Београду, Нови Београд, улица др Ивана Рибара број 98 од стране др Влада Мартиновића констатована смрт НН женског лица.

Увидом у записник о увиђају Кри број 748/2000, Кри број 1015/2000 утврђено је да је исти сачињен дана 12.05.2000. године у ул. др Ивана Рибара 98, да се у просторије где је извршено убиство улази из улаза др Ивана Рибара, да се просторија – канцеларија налази код самих улазних врата, затим се даље налазе друге просторије остава – кухиња, магацински простор испод галерије, у просторији – канцеларији налазе се факс монитор, сточић, више столица, десно од улазних врата налази се радијатор, а да је просторија – канцеларија окренута према улици са стакленим излогом. Пронађено је више трагова на вратима чајне кухиње, на вратима купатила, пронађен је и траг на радној плочи стола поред којег је затечен покојни [REDACTED] пронађено је више трагова на унутрашњој страни врата на челу улазних врата. Прегледом места извршења кривичног дела у просторијама фирме пронађено је више чаура на поду код улазних врата, затим пројектил на поду просторија близу леша [REDACTED] пронађена је и чаура ближе прозору, пронађен је пројектил на полици са ципелама близу леша [REDACTED], као и чаура на радној плочи стола где се налази компјутер, пронађена је и чаура у просторији код главе леша [REDACTED] и оштећење на поду између леша [REDACTED] и леша [REDACTED] [REDACTED], да је затечен и леш [REDACTED] и [REDACTED] његов леш је затечен поред радног стола гледано десно од улазних врата у просторију. Такође, пронађена је чаура код ногу леша [REDACTED] и део кошуљице пројектила на грудима леша [REDACTED] затечен је пројектил на поду просторије код степеница, као и чауре на полици са ципелама ближе прозору, и једна чаура код кугије за ципеле изнад главе леша [REDACTED] и постоје оштећења на доњим вратима полице иза радног стола за компјутере и оштећење на задњој страни полице и на зиду иза полице затечен је пројектил и у кугији са кесама.

Читањем облукционог записника Института за судску медицину С број 439 за [REDACTED] од 16.05.2000. године утврђено је да је смрт насиљна и наступила је услед разорења по живот важних мозганих центара и искварења из раскиданих крвних судова у пределу врата, главе и руку, услед дејства пројектила испаљених из ручног ватреног оружја. Рана у десном предушном делу описана под тачком 5 облукционог налаза, улазни је отвор

прострелине из близине која се каналом продужава кроз десну грану доњовиличне кости, језик, мишиће леве половине предње стране врата и завршава се излазном раном на левој страни врата описаном под тачком 4. обдукционог налаза. Правац канала је здесна у лево, одозго надоле и лако од назад унапред. Рана у левом поткључном пределу описана под тачком 3. обдукционог налаза улазни је отвор устрелине која се каналом продужава кроз мишиће рамена и леву рамењачу где је нађен метални пројектил. Правац канала је здесна у лево, одозго надоле и лако од назад у напред. Рана на десној страни корена врата описана под тачком 6. обдукционог налаза улазни је отвор устрелине која се каналом продужава кроз десни велики обртач главе, десну унутрашњу вратну вену, десну заједничку главну артерију, 5. вратни пршиљен, кичмену мождину, други вратни пршиљен, леву половину потиљачне кости, леву полутину малог мозга, маломождан шатор, леву полутину великог мозга, тврду можданицу, одбија се од леве потиљачне кости и у левом теменом режњу је нађен метални пројектил. Правац канала је здесна у лево, одоздо на горе и лако од напред у назад. Рана у врху десне подпазушне јаме описана под тачком 8. обдукционог налаза, улазни је отвор прострелине, која се каналом продужава кроз мишиће рамена и завршава се излазном раном у десном поткључном пределу, описаном под тачком 7. обдукционог налаза. Правац канала је здесна у лево, одоздо на горе и лако од напред у назад. Рана у горњој трећини десне надлактице описана под тачком 10. обдукционог налаза улазни је отвор прострелине, која се каналом продужава кроз поткојно меко ткиво и завршава се излазном раном у горњој трећини десне надлактице, описаном под тачком 9. обдукционог налаза. Правац канала је одоздо на горе. Рана на лактичној страни десне подлактице описана под тачком 11. обдукционог налаза улазни је отвор прострелине из близине која се каналом продужава кроз мишиће подлактице и десну рамењачу и завршава се излазном раном на унутрашњој страни десне надлактице, описаном под тачком 12. обдукционог налаза. Правац канала је одоздо на горе. Рана у десном дојкином пределу описана под тачком 13. обдукционог налаза је окрзотина нанесена пројектилом испаљеним из ручног ватреног оружја и у том пределу у брусхалтеру је нађен деформисани метални пројектил.

Читањем обдукционог записника Института за судску медицину С број 440 за [REDACTED] од 15.05.2000. године утврђено је да је смрт насиљна и да је наступила услед разорења по живот важних можданих центара и искрварења из раскиданих крвних судова дејством пројектила испаљених из ручног ватреног оружја. Рана у десној половини потиљачног предела описана под тачком 3. обдукционог налаза, улазни је отвор устрелине која се каналом наставља кроз потиљачну кост, тврду можданицу, олучасто захвате десну слепоочну малог мозга, десни потиљачни темени и слепоочни режањ великог мозга, десну слепоочну кост и завршава се излазном раном у десном слепоочном пределу, описаном под тачком 4. обдукционог налаза. Правац канала прострелине је од назад у напред с лева у десно и одоздо лако навише. Рана у горњој десној четвртини трбуха описана под тачком 5. обдукционог налаза улазни је отвор прострелине која се каналом наставља кроз предњи трбушни зид, десну бедрену кост и завршава се излазном раном у десном бедреном пределу описаном под тачком 6. обдукционог налаза. Правац канала

прострелине је од напред уназад, с лева у десно и одозго лако на доле. Рана на надланеној страни десне шаке описана под тачком 7. обдукционог налаза улазни је отвор прострелине која се каналом наставља кроз десну шаку до излазне ране на дланеној страни описане под тачком 8. обдукционог налаза.

Читањем обдукционог записника Института за судску медицину С број 441 за [REDACTED] од 15.05.2000. године утврђено је да је смрт насиљна и наступила је услед разорења по живот, важних мозданих центара и искрварења из раскиданих крвних судова дуж канала прострелине нанесених пројектилима испаљеним из ручног ватреног оружја. Рана у десном потиљачном пределу описана под тачком 3. обдукционог налаза улазни је отвор прострелине која се продужава каналом кроз потиљачну кост у лобањину дупљу, ткива великог мозга и чеону кост, до излазне ране у пределу десне чеоне кврге, описане под тачком 4. обдукционог налаза. Правац канала прострелине је од назад у напред одоздо навише и слева лако у десно. Рана на десној бочној страни грудног коша описана под тачком 5. обдукционог налаза улазни је отвор прострелине која се каналом продужава кроз 8. ребро са десне стране у грудну дупљу, затим кроз пречагу наставља у трбушну дупљу, десни режањ јетре, затим кроз пречагу наставља у грудну дупљу, средњи режањ десног плућног крила, трећи међуребарни простор до излазне ране у горњој половини грудњачиног предела, описане под тачком 6. обдукционог налаза. Правац канала прострелине је одоздо навише, здесна у лево и од назад лако унапред. Рана на лакатној страни леве подлактице описана под тачком 7. обдукционог налаза улазни је отвор прострелине која се каналом кроз поткожно меко ткиво наставља до излазне ране на дланеној страни исте подлактице.

Увидом у извештај Национално криминалистичко техничког центра број 234-9047/15 од 20.07.2015. године утврђено је да је приликом криминалистичко-техничког прегледа пронађено 14 трагова папиларних линија, да је дактилоскопском обрадом трагова утврђено да траг број 1 потиче од оштећене [REDACTED] (траг је пронађена на вратима чајне кухиње са спољашње стране у горњој половини), да је траг број 2 неподесан за дактилоскопску идентификацију (траг је пронађена на вратима чајне кухиње са спољашње стране у горњој половини), да је траг број 3 неподесан за дактилоскопску идентификацију (траг је пронађен на вратима чајне кухиње са спољашње стране у горњој половини), да траг број 4 потиче од оштећене [REDACTED] (траг је пронађен на вратима чајне кухиње са спољашње стране у горњој половини), да траг број 5 потиче од оштећеног [REDACTED] (траг је пронађен на вратима купатила са унутрашње стране у горњој половини), да траг број 6 потиче од оштећене [REDACTED] (траг је пронађен на радној плочи стола поред којег је затечен покојни [REDACTED]), да је траг број 7 неподесан за дактилоскопску идентификацију (траг је пронађена на бочној страници ормара иза радног стола са компјутером на средини), да траг број 8 потиче од идентификованог Бориса Стевановића, [REDACTED] (траг пронађен на унутрашњој страни лима испод кугле, десно од улазних врата представништва), да траг број 9 потиче од идентификованог Бориса Стевановића, [REDACTED] (траг пронађен на спољашњој страни врата код рукохвате улазних врата представништва), да траг број 10 потиче од

идентификованог Бориса Стевановића, [REDACTED] (траг пронађен на унутрашњој страни улазних врата, чело испод кугле 10цм), да је траг број 11 неподесан за дактилоскопску идентификацију (траг пронађен на челу улазних врата у висини кугле, унутрашња страна), да је траг број 12 неподесан за дактилоскопску идентификацију (траг је пронађен на челу улазних врата у висини кугле, унутрашња страна), да је траг број 13 неподесан за дактилоскопску идентификацију (траг пронађен на унутрашњој страни улазних врата испод кугле лево), да траг број 14 потиче од идентификованог Бориса Стевановића, [REDACTED] (траг пронађен на унутрашњој страни улазних врата изнад кугле).

На основу дактилоскопске идентификације отисака папиларних линија Национално криминалистичко техничког центра, Одсека за регистрацију и идентификацију лица и лешева број 234-7333/15 од 11.06.2015. године утврђено је да фиксирани траг папиларних линија на унутрашњој страни улазних врата чело испод кугле 10 цм (траг број 10) је идентичан са отиском средњег прста леве руке дактилоскопираног Бориса Стевановића, рођеног [REDACTED]

Увидом у балистичко вештачење Национално криминалистичко техничког центра број 234-9035/15 од 28.07.2015. године утврђено је да је прегледом седам достављених спорних чаура пронађених приликом прегледа лица места КТ број 100-1912/00 утврђено да исте потичу од испаљених пиштолских метака калибра 9x19 мм пара, да је са циљем утврђивања из колико оружја потичу достављене спорне чауре извршено међусобно поређење истих, те да је упоређење извршено помоћу компаративног микроскопа и том приликом је утврђено да достављене спорне чауре потичу од метака испаљених из једног истог оружја, да се на основу трагова опаљења на достављеним чаурама закључује да су исте испаљене из једног истог оружја система „Токарев 1933“ (познатији као ТТ), као што су пиштоли домаће производње марке „Застава“ модели 88, 70 и 70a. Такође, прегледом и мерењем достављених спорних пројектила утврђено је да је реч о седам пројектила испаљених пиштолских метака калибра 9мм паре и једном делу бакарне кошуљице пројектила, а стереомикроскопским прегледом достављеног дела пројектила утврђено је да услед оштећења исти није подобан за даље вештачење, да је седам достављених спорних пројектила детаљно прегледано помоћу стерео микроскопа којом приликом су и поред оштећења на истим уочени одређени трагови који би били подобни за идентификацију оружја од кога потичу. Са циљем утврђивања из колико оружја потичу достављени спорни пројектили исти су међусобно упоређени, упоређење је извршено помоћу компаративног микроскопа и том приликом је утврђена подударност у поменутим траговима испаљења, односно утврђено је да свих седам спорних пројектила потичу од метака испаљених из једног истог оружја. Како трагови на пројектилима настају од поља и жљебова који се налазе у тзв. души цеви (унутрашњост цеви), а на чаурама од чела затварача, ударне игле, избаџача, извлакача, оквира оружја и лежишта метака, то је јасно да није могуће вршити међусобно поређење трагова различитог порекла, односно није могуће поуздано утврдити да ли чауре и

пројектили потичу од истог оружја без спорног оружја, наиме, једину поуздану везу између спорних чаура и пројектила могуће је направити поређењем са чаурама и пројектилима пробно испаљеним из спорног оружја. Такође, достављене спорне чауре и пројектили упоређени су са расположивим чаурама и пројектилима из збирке чаура и пројектила из НН кривичних дела са подручја МУП Србије и ПУ за град Београд, а упоређење је извршено помоћу система за аутоматску претрагу чаура и пројектила АБИС „Арсенал“ чиме су предметне чауре и пројектили постали саставни део базе система, а претрагом кроз базу система нису уочене чауре и пројектили са траговима опаљења који би одговарали предметним чаурама и пројектилима. Седам достављених чаура пронађених приликом прегледа лица места КТ број 100-1912/00 потичу од пиштолских метака калибра 9x19мм Пара испаљених из једног истог оружја система Токарев, седам достављених спорних пројектила потичу од пиштолских метака калибра 9x19мм Пара испаљених из једног истог оружја, а један део пројектила није подобан за даље вештачење.

Из записника о претресању стана и других просторија КПП Пов. број 874/15 од 28.07.2015. године сачињен од стране Министарства унутрашњих послова, Дирекције полиције, Полицијске управе за град Београд, Управе криминалистичке полиције, Трећег одељења утврђено је да је дана 28.07.2015. године извршен претрес стана и других просторија на адреси [REDACTED]

На основу налаза и мишљења сталних судских вештака Бранимира Александрића-судског вештака медецинске струке и Милана Куњадића-судског вештака за област балистике, ватрено оружје од 03.08.2015. године утврђено је да су све повреде које су критичном приликом задобили [REDACTED] и [REDACTED] код сваке поједине особе у време наношења и скупа процењено, са медицинске тачке гледишта, представљале смртоносну телесну повреду. На основу обдукционих налаза се закључује да је смрт сваке наведене особе насиљна и да је наступила услед разорења по живот важних можданих центара и искварења из раскиданих крвних судова дуж канала задобијених прострелина/устрелина, нанесених пројектилима испаљеним из ручног ватреног оружја. Према томе, смрт [REDACTED] и [REDACTED] је у директној узрочно-последичној вези са свим повредама које су они задобили критичном приликом.

Узимајући у обзир све карактеристике свих повреда код све три особе, те налаз барутних честица око улазних рана задобијених повреда код неких од њих, као и налаз свих трагова пронађених на лицу места закључује се да је: [REDACTED] погођен са два пројектила и то оба пута са растојања које је било мање од домета избацивања барутних честица из пиштола, односно са растојања које је било мање од око 80 цм. Погођен је са два пројектила која су испаљена један за другим у веома кратком временском интервалу из истог оружја и од стране једне исте особе и то на месту где је и пронађено његово тело. Први пројектил га је погодио у пределу палца десне шаке и десне бочне

страни грудног коша када се налазио у неком од савијених положаја супротно устима цеви повредног оружја, у неком од стојећих положаја и то својом десном бочном страном и делом леђима окренут ка устима цеви оружја, односно повредиоцу, са десном шаком уз десну бочну страну грудног коша – тако су око повреда на палцу десне шаке и око улазне ране прострелине грудног коша и трбуха пронађене барутне честице. Након изласка пројектила из његовог тела (у пределу горњег дела грудњачиног предела) настало је оштећење на полици (број 6 у скици) поред кога је пронађен и један пројектил (број 4 у скици). Након задобијања ове прострелине грудног коша и трбуха Ненад Букинац је приликом падања лицем ка тлу задобио и прострелину леве подлактице и главе у позицији када му је ова подлактица била у положају уз потиљак – тако су око улазних рана прострелина ове подлактице и главе (чија се улазна рана налазила у десном потиљачном пределу) пронађене барутне честице. Након изласка пројектила из његове главе (у десном чеоном пределу), настало је оштећење на поду пронађено поред његове главе (број 9 у скици), а тај пројектил је највероватније пројектил означен бројем 2 у скици.

[REDACTED] погођена је са два пројектила и то оба пута са растојања које је било веће од домета избацивања барутних честица из пиштолја, односно са растојања које је било веће од око 80 цм. Погођена је са два пројектила која су испаљена један за другим у веома кратком временском интервалу, из истог оружја и од стране једне исте особе и то на месту где је и пронађено њено тело. Први пројектил јој је нанео прострелину главе и мозга чија се улазна рана налазила у десном потиљачном, а излазна у десном слепоочном пределу главе и то у позицији када је покушала да се покретом тела и главе пут удесно у позицији седења на столици избегне уочени напад, највероватније је да је овај пројектил потом погодио [REDACTED] у пределу њеног левог рамена. Други пројектил ју је погодио у пределу десне шаке и предње десне стране трбуха, када је она била у фази падања на тло пут удесно са столице на којој је седела, односно када је својом предње-левом страном окренута ка повредиоцу, са десном шаком испред свог трбуха. Након изласка пројектила из њеног тела (у десном бедреном пределу), настало су оштећења на зиду иза њених леђа (број 17 у скици), иза кога је у картонској кутији пронађен 1 пројектил (број 18 у скици).

[REDACTED] је погођена са три директна поготка пројектилима која су испаљена један за другим у веома кратком временском интервалу из истог оружја и од стране једне исте особе и то на месту где је и пронађено њено тело. Она је пре ових директних погодака са три пројектила прво задобила устрелину левог рамена и то пројектилом који је претходно прошао кроз главу [REDACTED]

[REDACTED] када је седећи на столици била удесно од ње, када је својом десном страном била окренута ка повредиоцу покушавајући да се кретањем пут улево избегне уочени напад. Овај пројектил се задржао у пределу прелома њене рамене кости. Потом је у истом положају задобила прострелину лица и врата (канали обе ове повреде су имали основни правац с десна улево и пут надоле) када је такође била својом десном страном окренута ка повредиоцу; након изласка овог другог пројектила из врата (на левој страни врата) он је остао на поду у ходнику иза главе [REDACTED] (број 14 у скици). Након задобијања ових повреда [REDACTED] је приликом падања левим боком ка тлу задобила и једну устрелину врата и главе (чији су канали имали основни правац с десна улево и нагоре). Приликом задобијања једне јединствене прострелине десне

руке и десног раменог предела, [REDACTED] је имала испружену пут уназад забачену десну руку са шаком ка устима цеви повредног оружја, па је канал ове јединствене повреде нанете једним пројектилом, чија се улазна рана налазила на лактичној страни десне подлактице, пролазио кроз поткојно меко ткиво десне подлактице и десне надлактице (где је била вишеструкотрело преломљена десна рамена кост), а потом кроз мека ткива десног раменог предела завршавајући се излазном раном у спољашњем делу поткључног предела, овај пројектил је потом нанео само површину окрзотину у њеном десном дојкином пределу, а у десној корпи њеног грудњака је пронађен деформисани пројектил. Улазна рана устрелине главе се налазила на десној бочној страни врата, а њено дно се налазило у левом теменом режњу великог мозга (где је пронађен пројектил). С обзиром да су сва три директна пројектила која су погодила [REDACTED] испаљена један за другим у веома кратком временском интервалу, те с обзиром на налаз несагорелих барутних честица око улазне ране на десној бочној страни врата и на десној подлактици, као и на њеној блузи у пределу десне пазушне јаме, закључује се да је испаљивање три директна пројектила у [REDACTED] извршено са растојања које је било мање од дometа избацивања барутних честица из пиштолја, односно са растојања које је било мање од око 80 цм.

На основу свега наведеног закључује се да је у све три особе пуцано из истог оружја у веома кратком временском интервалу, па се закључује да је пуцање извршено од стране једне исте особе, док се повредилац налазио испред столова иза којих су се налазиле све три повређене особе. Том приликом су чауре из пиштолја испадале пут улево. Прво је пуцано у [REDACTED] а потом пошто се повредилац померио за корак-два пут улево пуцано је у [REDACTED] а на крају и у [REDACTED]. Налаз папиларних линија на куглама (квакама) на улазним вратима у просторију само од једног лица – окривљеног Бориса Стевановића, указује на то да је ово лице отварало и затварало ова улазна врата ове просторије.

Допунским мишљењем судских вештака Бранимира Александрића и Милана Куњадића од 23.09.2015. године појашњен је начин задобијања повреда покојних те је утврђено да је:

[REDACTED] први пројектил погодио у пределу палица десне шаке наневши му окрзотину и десне бочне стране грудног коша, када се налазио у неком од савијених положаја супротно устима цеви повредног оружја, у неком од стојећих положаја и то својом десном бочном страном и делом леђима окренут ка устима цеви оружја, односно повредиоцу, са десном шаком уз десну бочну страну грудног коша – тако су око повреда на палицу десне шаке и око улазне ране устрелине грудног коша и трбуха пронађене барутне честице. Након проласка пројектила кроз десну куполу пречаге, јетру и десно плућно крило са правцем канала с десна улево, одоздо навише и лако уназад пут унапред и изласка пројектила из његовог тела у пределу горњег дела грудњачног предела, настало је оштећење на полици (број 6 у скици) поред кога је пронађен и један пројектил (број 4 у скици). Након задобијања ове устрелине грудног коша и трбуха [REDACTED] је приликом падања лицем ка тлу задобио и прострелину леве подлактице и главе у позицији када му је ова подлактица била у положају уз потиљак – тако су око улазних рана устрелина ове подлактице и главе (чија се улазна рана налазила у десном потиљачном пределу) пронађене барутне

честице. Од овог пројектила су настали прострелина поткојног меког ткива на левој подлактици са правцем канала од лактичне ка њеној дланеној страни, као и прострелина главе и мозга са правцем канала од назад пут унапред, одоздо навише и лако удесно, након изласка пројектила из његове главе (у десном чеоном пределу), настало је оптећење на поду пронађено поред његове главе (број 9 у скици), а тај пројектил је највероватније пројектил означен бројем 2 у скици.

[REDACTED] је први пројектил нанео прострелину главе и мозга чија се улазна рана налазила у десном потиљачном, а излазна у десном слепоочном пределу главе, са правцем канала прострелине од назад пут унапред, с лева у десно и одоздо лако навише и то у позицији када је покушала да се покретом тела и главе пут удесно у позицији седења на столици избегне уочени напад, највероватније је да је овај пројектил потом погодио [REDACTED] у пределу њеног левог рамена. Други пројектил ју је погодио у пределу десне шаке и предње десне стране трбуха, када је она била у фази падања на тло пут удесно са столице на којој је седела, односно када је својом предње-левом страном била окренута ка повредиоцу, са десном шаком испред свог трбуха – тако су настале прострелине десне шаке са правцем канала од надланене ка њеној дланеној страни и прострелина трбуха чији је правац канала био од напред пут уназад слева удесно и одозго лако надоле (канал ове прострелине трбуха је пролазио кроз поткојно меко ткиво предњег трбушног зида и десну бедрену кост). Након изласка пројектила из њеног тела (у десном бедреном пределу), настала су оптећења на зиду иза њених леђа (број 17 у скици), иза кога је у картонској кутији пронађен 1 пројектил (број 18 у скици).

[REDACTED] је пре три директна погодака са три пројектила прво задобила устрелину левог рамена и то пројектилом који је претходно прошао кроз главу [REDACTED] када је седећи на столици била удесно од ње, када је својом десном страном била окренута ка повредиоцу покушавајући да се кретањем пут улево избегне уочени напад. Улазна рана ове устрелине се налазила у левом подкључном пределу, а дно канала се налазио у пределу прелома њене леве рамене кости где се пројектил и задржао, правац канала ове устрелине је био здесна улево одоздо на доле и лако уназад. Потом је у истом положај када је такође била својом десном страном окренута ка повредиоцу задобила прострелину лица и врата: улазна рана ове прострелине се налазила у доњем делу десног предушног предела а рана се својим каналом настављала кроз десну грану доње вилице, језик и мишиће предње – леве стране врата завршавајући се излазном раном на левој страни врата у његовом горњем делу - према томе правац канала ове прострелине је био с десна улево, одозго надоле и лако од назад пут унапред. Овај пројектил је по изласку из тела [REDACTED] остао на поду у ходнику иза главе [REDACTED] (број 14 у скици). Након задобијања ових повреда [REDACTED] је приликом падања левим боком ка тлу задобила и једну јединствену прострелину десне руке и десног раменог предела као и другу повреду - устрелину врата и главе (чији су канали имали основни правац с десна улево и нагоре). Приликом задобијања једне јединствене прострелине десне руке и десног раменог предела, [REDACTED] је имала испружену пут уназад забачену десну руку са шаком ка устима цеви повредног оружја, па је канал ове јединствене повреде нанете једним пројектилом, чија се улазна рана налазила на лактичној страни десне подлактице, пролазио кроз поткојно меко

ткиво десне подлактице и десне надлактице (где је била вишеструко преломљена десна рамена кост), а потом кроз мека ткива десног раменог предела завршавајући се излазном раном у спољашњем делу поткључног предела, овај пројектил је потом нанео само површину окрзотину у њеном десном дојкином пределу, а у десној корпи њеног грудњака је пронађен деформисани пројектил. Улазна рана устрелине врата и главе се налазила на десној бочној страни врата, а њено дно се налазило у левом теменом режњу великог мозга (где је пронађен пројектил), а дуж канала ове устрелине су били повређени велики крвни судови врата са десне стране, вратни десо кичменог стуба са припадајућом кичменом мождином (од петог до другог вратног пршиљена) и лева половина малог и великог мозга.

Одбрана је ангажовала стручног саветника Владу Костића-дипл. машинског инжењера, вештака за балистiku, ватreno и хладно оружје који је као резултате анализа на основу увида и проучавања података из списка предмета навео да:

- окривљеног Стевановић Бориса за предметно дело експлицитно терети једино отисак папиларних линија траг бр.10 који је идентичан са отиском средњег прста леве руке окривљеног, а који је пронађен на унутрашњој страни улазних врата, чело испод кугле 10цм и таква врста јединог доказа без других доказа који га јасно, недвосмислено и убедљиво поткрепљује не представља доказ, а због чињеница у вези могућности копирања и фалсификовања отисака папиларних линија;
- претходним поступцима истраге није прибављен ни један други доказ који поткрепљује проналажење трага бр.10 на лицу места предметног догађаја,
- према изјавама сведока нико није видео и касније препознао окривљеног Стевановић Бориса ни приликом уласка, а ни приликом изласка из канцеларије у којој је лице места предметног догађаја;
- у вештачењима др. Бранимира Александрића и Милана Куњадића такође нема исказа који јасно, неспорно и директно терете Бориса Стевановића као починиоца предметног дела осим тачке 4 у којој се наводи да налаз папиларних линија на куглама (квакама) на улазним вретима у просторију само од једног лица -окр. Стевановић Бориса указује на то да је ово лице отварало и затварало улазна врата ове просторије, што је у потпуном нескладу са описима места проналажења отисака прстији окр. Стевановића, а који су наведени у извештају НКТЦ 03/4/10/2 бр.234-9047/15 од 20.07.2015.год. Конкретно траг бр.8 је траг пронађен на унутрашњој страни лима испод кугле, траг бр.9 је траг пронађен на спољашњој страни врата код рукохвате улазних врата представништва, траг бр.10 је траг пронађен на унутрашњој страни улазних врата, чело испод кугле 10цм, а траг бр.14 је траг пронађен на унутрашњој страни улазних врата изнад кугле, а не на куглама (квакама) како су то вештаци навели,
- на основу анализирања ДФА тестова и обдукционих закључака све три особе су задобиле смртоносне повреде у зонама смртоносног рањавања односно главе, врата и груди;
- имајући у виду величине процењених даљина гађања од 40-80 цм, као и број опаљених метака, највероватније 8, процењено време трајања оружаног напада и ликвидације настрадалих особа од стране починиоца дела било је врло кратко, највише до 30 секунди;

- на основу утврђених положаја и орјентације рана у телима настрадалих особа, њихових заживотних телесних висина, а имајући у виду уобичајени и реални начин држања и нишањења предметним оружјем приликом гађања, извршилац предметног дела је била особа која је телесним растом ниже од окривљеног Стевановић Бориса. Објективно могућа разлика у телесној висини између окривљеног и починиоца је најмање 10cm

Судски вештак др. Александрић Бранимир испитан на главном претресу је изјавио да у свему остаје при писаном налазу и мишљењу који је дао са Куњадићем 03.08.2015. и у допуни од 22.09.2015. године и у погледу тога нема ништа да дода нити да измени, па изјашњавајући се на примедбе стручног саветника је навео да је генерално његов закључак да се стручни саветник упушта у процену исказа сведока односно упушта се у посао суда, што није домен биљо ког вештака. Стручни саветник замера да трагови папиларних линија нису били на кваки него око ње с чиме се слаже јер у су мишљењу од 03.08.2015. године написали да су се папиларне линије које су припадале Стевановић Борису налазиле на куглама (квакама), међутим у закључку овог вештачења тачка 5 на страни 12 лепо пише да су ове папиларне линије пронађене око кугли односно (квака). Према томе, у мишљењу су само изоставили реч "око", дакле не треба да стоји на кугли, односно кваки, него око ове кугле. Даље, стручни саветник у својим примедбама каже да пронађени отисци ни у ком случају нису апсолутно веродостојан доказ да је Стевановић Борис левом руком отварао врата, док је у десној држао оружје, за шта вештак мисли да је то ствар процене суда, а не процене вештака. На основу правца и косине канала ране код повређених особа не може да се одређује висина повредиоца, односно особе која је пуцала јер се не могу особа која пуца и особа која је била повређена посматрати као статичке лутке. С једне стране, онај ко пуца може да пуца скучка може да испружи руку и да нишани, може делимично да испружи руку, може да дигне руку па да пуца изигравајући неког каубоја. С друге стране, особа која буде погођена не може се утврдити колико је она била нагнута према устима цеви повредног оруђа или на супротну страну. Према томе, одређивати висину повредиоца на основу правца канала ране и устрелине и прострелине и њихових углова под којима су ушли је нонсенс. Што се тиче примедбе стручног саветника да је испаљено осам пројектила, апсолутно не стоји јер стручни саветник то заснива на проласку дела кошуљице на грудима [REDACTED]

[REDACTED] На лицу места пронађен је део кошуљице на грудима [REDACTED]
У току обдукције пронађен је део деформисаног пројектила у десној корпи брусхалтера, а то је пројектил који је прошао кроз испружену десну руку и који је изашао у десном поткључном пределу, а пролазећи кроз десну руку, пројектил је пролазио и кроз десну рамену кост која је била размрскана. Другим речима, пролазећи кроз чврсто ткиво, односно кроз кост пројектил се распао па је зато нађен део кошуљице, а у близини и деформисани пројектил. Према томе, апсолутно не стоји да је испаљено осам пројектила, него је испаљено седам, пронађено је на лицу места седам чаура, укупно је пронађено четири пројектила на лицу места, они који су извршени приликом обдукције [REDACTED] и тај део кошуљице пројектила и то оног пројектила који се распао пролазећи кроз десну рамену кост. На наводе стручног саветника да у њиховом вештачењу нема исказа који јасно, неоспорно и директно терете Бориса Стевановића

вештак се изјаснио тако што је навео да они као вештаци уопште не одређују ко је шта урадио већ одређују механизам повређивања. Даље, стручни саветник наводи да нису дати подаци о евентуалној опасности по живот повреде коју је добила [REDACTED] у пределу трбуха, а вештак сматра да није ни битно саму за себе ову повреду квалификовати, а стручни саветник који није лекар се упушта у то да је то тешка телесна повреда. У свом налазу и мишљењу су дали укупно дејство свих повреда за сваку појединачно смртно повређену особу и рекли да су све повреде у свакој појединачно од три особе повреде у свом скупном дејству са медицинске тачке гледишта биле смртоносне телесне повреде. Другим речима, никаква евентуална помоћ било лаичка било стручна и да је стигла после минут – два не би спречила смртни исход. Стручни саветник се позива на неке сведоке који ништа нису чули, па закључује да је пуцано са пригушивачем, а вештак се изјаснио да када они вештаче не вештаче на основу исказа било кога него на основу материјалних чињеница што су и овог пута урадили. О редоследу којим су поједине особе у конкретном случају повређиване изјаснили су се на основу с једне стране свих повреда у све три особе, а с друге стране на основу свих материјалних трагова на лицу места, а то су положаји тела мртвих особа, проналасци чаура, проналасци места где су пројектили направили оштећења, места где су нађени пројектили и тако даље и у свом закључку првобитног мишљења су сваку појединачну повреду у сваке особе повезали и са пронађеном чауром и са евентуалним оштећењем ако се радило о престрелу и са оштећењима унутар просторије и са местом проналaska пројектила. На питање заменика ВЈГ-а да ли може да се изјасни да ли је други пројектил могао да уђе у тело преминулог [REDACTED] док се он налазио на земљи или је могао једино да настане приликом његовог пада вештак се изјаснио да су, с обзиром на правац канала ове повреде леве подлактице и главе и на основу проналaska трагова од оштећења и места проналaska пројектила, закључили да је то било приликом падања. При томе, не може прецизно да каже да ли у почетку падања, на средини пада или при kraju падања. Међутим, с обзиром на размак између главе покојног [REDACTED] и места оштећења закључују да није било у смислу "овере" односно да је он ову повреду на глави задобио док је већ буквално лежао на тлу. Ово закључује на основу положаја тела покојног [REDACTED] означеног бројем 7 у скици лица места и оштећења на поду од пројектила означеног бројем 9 у скици лица места, а ово оштећење се налазило наоко један метар улево од главе покојног [REDACTED] што је наведено у тачки 2 њиховог закључка, а што се види из скице лица места. Другим речима, да је ова повреда чија је улазна рана била у десном потиљачном пределу настала док је он већ лежао на тлу онда би оштећење од пројектила било негде у висини чела, евентуално неколико сантиметара, да каже испред главе, а таквог оштећења на лицу места нема. На питање како објашњава место удара другог пројектила, а у сагласношћу да је други пројектил погодио приликом падања престрелно леву подлактицу и главу у позицији када му је подлактица била у положају уз потиљак, вештак је навео да су редослед ових повреда определили с једне стране на основу локализације улазних рана, с друге стране на основу њиховог правца, с треће стране на основу удара пројектила у околину тела, што су све тачно навели-где је пројектил ударио и где је нађен и зато су рекли да је прво настала повреда грудног коша чија се излазна рана налази у горњем делу грудњачиног предела и да је ту настало оштећење на полици означеном бројем 6,

а полица се налазила иза стола где је [REDACTED] повређен, а поред тог оштећена пронађен пројектил број 4. Дакле, у току, да каже покушаја ескивирања повређивања, кад се [REDACTED] телом нагнуо добио је повреду груди, па је ово пројектил који је изашао из горњег дела грудњачиног предела ударио у полицу, а кад је даље падао добио је прострел главе са пројектилом који је направио оштећење број 9 на скици. Другим речима, није могао да буде прво у нижем положају па да добије повреду главе, па да се дигне делимично па да добије повреду грудног коша него управо обрнуто. Повређени [REDACTED] није статички стајао, него је био у фази кретања у циљу ескивирања повређивања, па је прво добио повреду у грудном кошу држећи десну руку, па је дошло до окрзнућа палца, а затим уласка пројектила у пределу десне стране грудног коша, док је истовремено леву руку држао изнад главе, па је пројектил ушао у лактичну страну, изашао на дланену страну леве подлактице и наставио улазном раном у десном потиљачном пределу да би изашао у десном чеоном пределу. Дакле, та је позиција кад осетите страх, претњу, једноставно и несвесно покушате да ескивирате. Даље је навео да је видећи опасност [REDACTED] претходно седећи на столици десно од [REDACTED] пробала исто да покуша да ескивира повређивање, па крећући се пут у лево са руком у смислу одбране према устима цеви повредног оруђа у том положају добила је прво пројектил у левом горњем делу грудног коша који је прво прошао кроз главу [REDACTED] и задржао се у пределу горњег окрајка леве рамене кости која је ту била размрскана, а одмах за тим пројектил који је, при потпуно испруженој руци, тако да каже "нанизао кожу" и поткојно ткиво леве подлактице, па леве надлактице, па ушао у врх пазуха и изашао у десном подкључном пределу. На скици лица места се види положај како је она пала, а не моменат повређивања и њено падање ка тлу. Уствари, након оваквог повређивања она је апсолутно могла да се нађе у позицији у којој је и пронађена на лицу места како је то означено на скици тако и на фотодокументацији са лица места. На фотографији 23 види се да се удесно од тела [REDACTED] налази клинична столица са наслонима за руке, а на фотографији број 27 се види да се удесно и испред ногу [REDACTED] налази столица у виду хоклице.

Судски вештач Куњадић Милан испитан на главном претресу је изјавио да у свему остаје при писменом налазу и мишљењу који је дао са професором Александрићем и нема ништа да дода с обзиром да је гро посла и питања везаних за судску медицину покрио скоро цео догађај. Што се тиче примедаба саветника, директних примедаба на овај део балистике нема. Он се изјашњавао у неким стварима у теоретском смислу, увео је могућност да је пуцано са пригушивачем за шта нема директних доказа. Не може се наравно теоретски искључити, али обзиром на енергију пројектила који је пројектил остварио на телима, бар према његовом искуству, не би се рекло да је било пригушено. Што се тиче питања да ли се на основу висине човека може определити да ли је пуцао неко са 180,179цм он за такву методу не зна и мисли да то није могуће утврдити апсолутно јер не знаете прецизан положај ни лица које је оштећено нити свој положај, можете пуцати из чучећег, стојећег како год, као што је рекао професор Александрић, рука може бити у било ком положају. Дакле, он то у досадашњој пракси никад није чуо, а нити могао да утврди. Што се броја чаура и пројектила све је обрађено од стране вештачка НКТЦ и ту не би ништа могао да

дода. Из НКТЦ су се изјаснили о 7 чаура и једном пројектилу, он није имао увид у то да види да ли је од неког пројектила фали део, деформисан такав део и тако даље, то се може видети и проверити увек, тако да, не зна колико је то значајно да ли је 7 или 8, а они су се изјаснили да је испаљено 7 пројектила, односно 7 чаура је пронађено, а налазом проф Александрића тих 7 пројектила покривају све прострелине, односно све ране које су нанете на телима оштећених. По његовом мишљењу је рецимо око 30 секунди било потребно да се испали тих 7 или 8 пројектила. Лице је очигледно било умешно док је то извршило, а о степену умешности није могао да се изјасни, пуцање је било са близког растојања и ту не треба некаква специјална умешност. Налазом НКТЦ утврђено је да је било 7 пројектила и један део кошуљице бакарног пројектила, бакарни део пројектила и тај пројектил, кошуљица пројектила је пронађена код [REDACTED] и могао је да настане распадом дела пројектила који је прошао кроз [REDACTED]. Он као вештак не може то да констатује у свом налазу без прегледа пројектила. НКТЦ би се изјаснили да је 8 пројектила, не би направи ту грешку, они су рекли да је само 7 пројектила и кошуљица која припада од осмог пројектила.

На основу налаза и мишљења сталних судских вештака mr. Бојане Кецман-неуропсихијатра и Гордане Ковач-Гавриловић-спец. медицинске психологије од 03.08.2015. године утврђеноп је да код Бориса Стевановића није утврђена душевна болест, душевна заосталост нити привремена душевна поремећеност. Он је особа просечних интелектуалних способности, осредње едукације и развијених социјалних комуникација. У време критичног догађаја код њега нису нађени посебни психопатолошки садржаји који би му реметили психолошко функционисање. Његове способности схватања значаја дела, као и могућности управљања поступцима биле су очуване. Будући да код окривљеног није регистрована душевна болест, душевна заосталост и привремена душевна поремећеност, као ни клинички симптоми зависности од алкохола или олојних дрога па мера безбедности медицинског карактера није индикована.

Увидом у фотодокументацију КУ број 9835/2000, КТ број 100/1912/2000 од 12.05.2000. године утврђено је да иста садржи скрицу лица места и 49 фотографија на којима је на фотографији број 1 приказан изглед пословне просторије ПП „Base International“ у улици др Ивана Рибара број 98 фотографисано из дворишта, на фотографији број 2 ближи изглед пословне просторије ПП „Base International“ у улици др Ивана Рибара број 98, на фотографији број 3 изглед пословних просторија ПП „Base International“ фотографисано након отварања врата (траг број 1 – чаура), на фотографији број 4 изглед места извршења кривичног дела фотографисано са улазних врата према степеницама од галерије (међусобни однос трагова број 5 – чаура, број 13 – део пројектила на грудима леша [REDACTED] и број 14 – пројектил), на фотографији број 5 изглед места извршења кривичног дела фотографисано са улазних врата према полицијама са ципелама (међусобни однос трагова број 2 – пројектил, број 3 – чаура, број 4 – пројектил, број 5 – чаура, број 6 – оштећење на полици и број 15 – чаура), на фотографији број 6 изглед места извршења кривичног дела фотографисано од степеница за галерију према улазним вратима (међусобни однос трагова број 1 – чаура, број 11 – чаура, број 12 – леш [REDACTED]).

[REDACTED], број 13 – део пројектила), на фотографији број 7 утврђује се изглед лица места фотографисан са галерије (међусобни однос трагова број 2 – пројектил, број 5 – чаухра, број 7 – леш [REDACTED], број 8 – чаура, број 10 – леш [REDACTED], број 11 – чаура, број 12 – леш [REDACTED], на фотографији број 8 изглед места извршења кривичног дела фотографисан са галерије (међусобни однос трагова број 10 – леш [REDACTED] број 11 – чаура, број 12 – леш [REDACTED], и број 13 – део пројектила), на фотографији број 9 утврђује се изглед трага број 1 – чауре затечене на поду канцеларије код улазних врата, на фотографији број 10 утврђује се ближи изглед трага број 1 – чаура, на фотографији број 11 утврђује се ближи изглед трага број 2 – пројектил, на фотографији број 12 утврђује се ближи изглед трага број 3 – чаура, на фотографији број 13 ближи изглед трага број 4 – пројектил, на фотографији број 14 ближи изглед трага број 5 – чаура, на фотографији број 15 утврђује се ближи изглед трага број 6 – оштећење на полици, на фотографији број 16 утврђује се ближи изглед трага број 15 – чаура, на фотографији број 17 утврђује се да је фотографисан међусобни однос трагова број 2 (пројектил), број 3 (чаура), број 5 (чаура), број 6 (аштећење на полици) и број 7 (леш [REDACTED]), на фотографији број 18 утврђује се изглед леша [REDACTED] фотографисан у затеченом стању и у односу на чауру и оштећење на поду, на фотографији број 19 утврђује се ближи изглед леша [REDACTED], на фотографији број 20 утврђује се ближи изглед трага број 8 – чауре, на фотографији број 21 утврђује се ближи изглед трага број 9 – оштећења на поду, на фотографији број 22 утврђује се изглед фотографисаног међусобног односа трагова број 4 (пројектил), број 5 (чауре), и број 10 (леша [REDACTED]), на фотографији број 23 утврђује се изглед леша [REDACTED] који је фотографисан у затеченом положају, на фотографији број 24 ближи изглед леша [REDACTED], на фотографији број 25 утврђује се да је фотографисан међусобни однос трагова број 10 (леш [REDACTED]), број 11 (чаура), број 12 (леш [REDACTED]), број 13 (део пројектила), на фотографији број 26 траг број 11 (чаура - ближи изглед), на фотографији број 27 утврђује се изглед фотографисаних међусобних односа трагова број 1 (чаура), број 11 (чаура), број 12 (леш [REDACTED]), број 13 (део пројектила), на фотографији број 28 утврђује се ближи изглед леша [REDACTED] фотографисан у затеченом положају, на фотографији број 29 утврђује се ближи изглед леша [REDACTED] на фотографији број 30 утврђује се ближи изглед трага број 13 – део пројектила, на фотографији број 31 утврђује се изглед међусобног односа фотографисаног леша [REDACTED] и пројектила затеченог на поду просторије, на фотографији број 32 утврђује се ближи изглед трага број 14 – пројектил, на фотографији број 33 утврђује се изглед леша [REDACTED] фотографисан са галерије у односу на траг број 8 (чаура) и траг број 16 (чаура), на фотографији број 34 утврђује се ближи изглед трага број 16 – чауре, на фотографији број 35 утврђује се изглед оштећења затеченог на вратима ормара иза радног стола са компјутером (траг број 17), на фотографији број 36 утврђује се ближи изглед трага број 17 – оштећења на вратима ормара, на фотографији број 37 утврђује се изглед оштећења на задњој плочи ормара фотографисано након отварања врата, на фотографији број 38 утврђује се изглед оштећења на вратима ормана са унутрашње стране, на фотографији број 39 утврђује се ближи изглед оштећења на задњој плочи ормана, на фотографији број 40 утврђује се

изглед оштећења на задњој плочи ормана, фотографисано у односу на оштећења на зиду магацинског дела испод степеница, на фотографији број 41 утврђује се ближи изглед оштећења на задњој плочи ормана са спољашње стране, на фотографији број 42 утврђује се ближи изглед оштећења на зиду магацинског простора испод степеница, на фотографији број 43 утврђује се изглед фотографисаног међусобног положаја оштећења на зиду магацинског простора са унутрашње стране (траг број 17) и пројектила затеченог на кесама у картонској кутији (траг број 18), на фотографији број 44 утврђује се ближи изглед оштећења на зиду магацинског простора са унутрашње стране, на фотографији број 45 утврђује се ближи изглед трага број 18 – пројектила, на фотографији број 46 утврђује се изглед фиоке радног стола фотографисане са галерије након отварања, на фотографији број 47 утврђује се ближи изглед садржаја фиоке, на фотографији број 48 утврђује се ближи изглед леша [REDACTED] фотографисан након померања, на фотографији број 49 утврђује се ближи изглед леша [REDACTED] фотографисан након померања.

На основу извештаја из КЕ утврђено да је окр.Стевановић Борис раније осуђиван како је то наведено у изреци пресуде.

Ценећи све напред наведене доказе, као појединачно тако и у њиховој међусобној вези, као и у односу на наводе одбране окривљеног, суд је сходно одредбама чл.16 и чл.419 ЗКП-а утврдио чинјенично стање као у изреци пресуде.

На основу записника о увиђају сачињеног дана 12.05.2000.године и фотодокументације која се налази у списима предмета је утврђено затачено стање на месту извршења кривичног дела у улици др Ивана Рибара број 98, док из три потврде о смрти од истог датума произилази да је тог дана у 12:50 часова од стране Градског завода за хитну медицинску помоћ констатована смрт једног мушких НН лица, за које је касније утврђено да се ради о [REDACTED] и смрт два женска НН лица за која је касније утврђено да се ради о [REDACTED] и [REDACTED]. Из обдукционих записника Института за судску медицину С број 439 за [REDACTED] од 16.05.2000. године, С број 440 за [REDACTED] од 15.05.2000. године, С број 441 за [REDACTED] од 15.05.2000. године и налаза и мишљења сталних судских вештака Бранимира Александрића и Милана Куњадића од 03.08.2015.године, као и допуне истог од 23.09.2015. године, произилази да су све повреде које су критичном приликом задобили [REDACTED] и [REDACTED] у време наношења и скупа процењено, са медицинске тачке гледишта представљале смртоносну телесну повреду, да је смрт сва три лица насиљна и наступила је услед разорења по живот важних мозгданних центара и искрварења из раскиданих крвних судова дуж канала задобијених прострелина/устрелина, нанесених пројектилима испаљеним из ручног ватреног оружја и да је смрт [REDACTED] и [REDACTED] у директној узрочно-последичној вези са свим повредама које су они задобили критичном приликом и да је у све три особе пуцано из истог оружја у веома кратком временском интервалу из чега произилази да је пуцање извршено од стране једне исте особе.

Из балистичког вештачења Национално криминалистичко техничког центра број 234-9035/15 од 28.07.2015. године је утврђено да је седам чаура пронађено приликом прегледа лица места, да све потичу од пиштолских метака калибра 9x19мм Пара испаљених из једног истог оружја система Токарев, да је реч о седам пројектила испаљених из пиштолских метака калибра 9мм паре и једном делу бакарне кошуљице пројектила. На лицу места пронађено је четири пројектила, три су извађена из тела [REDACTED] и један део кошуљице пројектила је пронађен у десној корпи брусхалтера [REDACTED]

Окривљени Стевановић Борис је у одбрани изнетој приликом саслушања пред замеником ВЈТ-а признао извршење кривичног дела које му је стављено на терет наводећи да се не сећа тачног датума, али зна да је било преподне када је је дошао у просторије наведене фирме и из пиштола који је понео са собом испалио више пројектила у лица која су била у продајном делу фирме, да је дан два пре овог догађаја био у просторијама фирме из одређених разлога, да је био у вези неке обуће и тада је улазио у вербални контакт са мушкарцем, али не зна да ли је то био мушкарац у кога је пуцао. Навео је да му је жао што је извршио кривично дело које му се ставља на терет, али није жељео да улази у детаље, нити да се изјашњава о марки пиштола, одакле му тај пиштол, шта је са тим пиштолем урадио, нити о мотиву због чега је то урадио, а посебно није жељео да се изјасни о било којим лицима са којима је био у контакту непосредно пре извршења кривичног дела.

Овако изнету одбрану окр.Стевановић Борис је на главном претресу изменио негирајући да је извршио кривично дело које му се ставља на терет и наводећи да је у просторијама фирме у којима су оштећени лишени живота био дан два пре тога, а разлог је био тај што је послат од стране неких лица, о којима није хтео да говори, да се договори са директором фирме око транспорта и обезбеђења камиона који је возио неку обућу.

Анализирајући одбрану окривљеног у склопу осталих доказа изведенних током поступка суд је прихватио признање окривљеног које је дао приликом саслушања пред замеником ВЈТ-а у Београду, док каснију измену одбране окр.Стевановић Бориса није прихватио налазећи да је иста усмерена ка избегавању кривице, неуверљива и у супротности са осталим изведенним доказима.

Наиме, окр.Стевановић Борис је саслушан пред замеником ВЈТ-а у присуству браниоца постављеног по службеној дужности [REDACTED], који је испитан као сведок на главном претресу и који је навео да је пре саслушања окривљеног са њим имао поверљив разговор, да је испитивање започето узимањем личних података, да је тужилац прочитао шта се окривљеном ставља на терет, да је окривљени рекао да ће дати изјаву, да након што би окривљени испричао један сегмент то би се куцало и на један уобичајен начин је ишло саслушање, да је окривљени одговарао на питања слободно, да није хтео да изнесе неке чињенице и то је све ушло у записник, да су питања постављана од стране заменика ВЈТ-а била конципирана из захтева и да су на крају он и окривљени потписали записник. Из исказа сведока [REDACTED]

који је суд прихватио јер је био уверљив, јасан и дат без намере да се окривљеном неосновано наметне одговорност, произилази да је саслушање осумњиченог пред ВЈТ-ом спроведно у складу са одредбама Законика о кривичном поступку и да је записник сачињен у свему у складу са наведеним Закоником, а такође су исти без примедби потписали и окривљени и бранилац, чиме су оловргнути наводи одбране окр. Стевановић Бориса о начину на који су од стране заменика ВЈТ-а уношени у записник његови одговори приликом саслушања, као и наводи одбране да се на овако сачињеном записнику не може заснивати судска одлука. Суд је имао у виду и наводе одбране да термини који су употребљени на записнику о саслушању осумњиченог пред замеником ВЈТ-а нису термини које употребљава окривљени у свом говору, али по оцени суда такви наводи не доводе у питање валидност наведеног записника с обзиром да је Закоником о кривичном поступку прописано да се у записник уноси само битна садржина датих исказа, а кад орган поступка оцени да је то потребно или на захтев странака и браниоца, у записник ће се дословно унети питање које је постављено и одговор који је дат, што у конкретном случају није захтевано нити је то заменик тужиоца оценио да је потребно.

Окривљеном је и од стране службених лица која су га лишила слободе саопштено због чега се лишава слободе, што је окривљени и сам у својој одбрани навео, а када је изведен пред заменика ВЈТ-а у Београду пре саслушања саопштени су му наводи наредбе о спровођењу истраге и иста је, како и сам бранилац по службеној дужности навео, браниоцу предата и то пре поверљивог разговора који су обавили из које се могло видети који докази су до тада прибављени и који поткрепљују наредбу о спровођењу истраге, што је све детаљно наведено у разлозима наредбе, али их бранилац није тражио на увид, што је све констатовано у записнику о саслушању осумњиченог од 27.07.2015.

Истог дана када је окривљени Стевановић Борис саслушан пред замеником ВЈТ-а поднет је Вишем јавном тужилаштву предлог за закључење споразума о признању кривичног дела, при чему је [REDACTED] приликом испитивања на главном претресу навео да је окривљени дао изричitu сагласност за писање предлога споразума, а из наведеног предлога произилази да је исти потписан и од стране окривљеног Стевановић Бориса и од стране браниоца [REDACTED] те напред наведено потврђује заузети став суда о прихватању одбране окривљеног дате пред ВЈТ-ом јер поставља се питање зашто би неко ко није признао извршење кривичног дела и чији је исказ из записника о саслушању резултат начина на који је заменик тужиоца уносио одговоре у записник поднео предлог споразума о признању кривичног дела, да заиста не признаје да је исто извршио, а посебно што је у питању овако тешко кривично дело.

Окр.Стевановић Борис је навео да је приликом хапшења и приликом давања исказа пред замеником ВЈТ-а осећао страх, да је био забринут за децу и ванбрачну супругу, да два дана и две ноћи није спавао, да је код тужиоца тражио да потпише шта треба како би могао да иде да види шта је са децом и ванбрачном супругом, али је два дана након давања исказа обављено испитивање и клинички преглед окривљеног од стране судских вештака

др.Бојане Кецман-неуропсихијатра, специјалисте форензичке психијатрије и Гордане Ковач Гавriloviћ-специјалисте медицинске психологије и том приликом је у налазу и мишљењу дат психолошки пресек окривљеног Стевановић Бориса и из истог произилази да код њега није утврђена душевна болест, душевна заосталост нити привремена душевна поремећеност, нити су у време критичног догађаја код њега нађени посебни психопатолошки садржаји који би му реметили психолошко функционисање, те страх и забринутост које је окривљени осећао ни у ком случају нису довели у питање његову урачунљивост, јер би то било констатовано од стране вештака. Суд је наведени налаз и мишљење вештака прихватио оценивши га као јасан, детаљно образложен и дат у свему у складу са правилима струке.

Поред наведеног, окривљени је већ раније осуђивано лице што значи да има искуство по питању судске процедуре у кривичном поступку и начину давања одбране, што је и сам потврдио, те му није могао бити непознат значај и последице потписивања изјаве дате на записнику о саслушању, као и других предлога упућених надлежним органима, а том приликом је имао и стручну помоћ браниоца.

Да је окр.Стевановић Борис извршио предметно кривично дело потврђује и чињеница да је приликом криминалистичко-техничког прегледа лица места, а што произилази из извештаја Национално криминалистичко техничког центра број 234-9047/15 од 20.07.2015.године, пронађено 14 трагова папиларних линија, а дактилоскопском обрадом трагова је утврђено да четири трага на улазним вратима пословног простора „Base Internacional” потичу од окривљеног Бориса Стевановића и то траг број 8- пронађен на унутрашњој страни лима десно испод кугле улазних врата представништва, траг број 9- пронађен на спољашњој страни врата код рукохвате улазних врата представништва, траг број 10 пронађен на унутрашњој страни улазних врата, чело испод кугле 10 цм и траг број 14 пронађен на унутрашњој страни улазних врата изнад кугле, док је дактилоскопском идентификацијом отисака папиларних линија утврђено да је траг отисак папиларних линија прста фиксиран на месту извршења кривичног дела (траг бр.10, унутра испод кугле 10 цм) идентичан са отиском средњег прста леве руке дактилоскопираног Бориса Стевановића, из чега се закључује да је окривљени Борис Стевановић отварао и затварао улазна врата ове просторије, а што произилази и из налаза и мишљења судских вештака др.Александрића и Куњадића. Имајући у виду наведено, у склопу признања датог пред ВЈТ-ом, суд није прихватио објашњење окр.Стевановић Бориса да је у просторијама фирме био само дан-два пре предметног дана, али не и тог дана када су три лица лишена живота јер налази да је његова тако дата одбрана усмерена ка покушају оправдавања пронађених трагова на које указују напред наведени материјални докази, а такође суд није прихватио ни наводе стручног саветника одбране о могућности копирања и фалсификовања отисака папиларних линија јер у прилог таковој тврдњи није пружен ни један доказ који би њихову доказну снагу довео у сумњу с обзиром да су проналажење и фиксирање трагова на улазним вратима, као и других пронађених трагова обавила службена лица МУП-а РС која су овлашћена за обављање те врсте послана при криминалистичко-техничком прегледу лица места

с тим што је проналажење и фиксирање трагова вршено 12.05.2000.год. непосредно по извршеном кривичном делу, а дактилоскопска идентификација отисака папиларних линија је обављена након 15 година због технолошких унапређења форензичке технике.

Судски вештаци др.Бранимир Александрић и Милан Куњадић су у налазу и мишљењу, како основном тако и допунском, као и изјашњењима на главном претресу и које је суд прихватио јер су исти дати јасно, објективно и у свему у складу да правилима струке, детаљно описали механизам настанка сваке појединачне повреде код покојних оштећених [REDACTED]

[REDACTED] и [REDACTED], које су појединачно побројане и описане у изреци пресуде, редослед настанка повреда, положај оштећених приликом задобијања повреда, на основу чега је утврђено да је најпре [REDACTED] погођен са два пројектила, потом [REDACTED] са два пројектила и [REDACTED] са три пројектила, а пре директних погодака је задобила повреду пројектилом који је претходно прошао кроз главу [REDACTED]. Такође седам испаљених пројектила „покривају“ све ране на телима оштећених јер је од стране вештака свака појединачна повреда сваког од оштећених доведена у везу са пронађеном чауром, са оштећењем унутар просторије ако се радило о престрелу и са местом проналаска пројектила. Наводи стручног саветника одбране да је испаљено осам пројектила јер је у десној корпи брусхалтера [REDACTED] пронађен део кошуљице су по оцени суда неприхватљиви јер се вештак Александрић детаљно изјаснио да је то део деформисаног пројектила који се распао пролазећи кроз десну рамену кост која је била размрскана.

Суд није прихватио наводе стручног саветника да је на основу положаја тела и орјентације рана у телима настрадалих особа, њихових заживотних телесних висина, а имајући у виду уобичајени и реални начин држања и нишањења предметним оружјем приликом гађања, извршилац био особа која је нижа од окривљеног Стевановић Бориса јер су се судски вештаци др. Александрић и Куњадић изјаснили и дали логичне и за суд прихватљиве разлоге да на основу критеријума које је навео стручни саветник одбране није могуће одредити висину особе која је пуцала, с обзиром да се особа која пуца и особе које су погођене не могу посматрати као статичне лутке, а лице које пуца може то чинити држећи пиштолј у различitim положајима, те се по оцени суда не може узети као известан „убичајени и реални начин држања и нишањења оружјем“. Такође суд није прихватио ни наводе стручног саветника одбране да у вештачењима др. Александрића и Куњадића нема исказа који јасно, неспорно и директно терете окр.Бориса Стевановића јер као што је то вештак др.Александрић навео вештаци одређују механизам повређивања на основу материјалних чињеница, а не на основу исказа датих у поступку. Што се тиче примедби стручног саветника о месту проналажења трагова папиларних линија, судски вештак др.Александрић је на главном претресу исправио наводе из мишљења од 3.8.2015.год. и 23.09.2015.год. и прецизирао наведећи да уместо налаза папиларних линија „на куглама (квакама)“ треба да стоји „око кугли (квака)“ иако у закључку такви наводи већ стоје.

С обзиром да из напред наведеног произилази да је у све три оштећене особе пущано из истог оружја у веома кратком временском интервалу, закључује се да је пуштање извршено од стране једне исте особе која се налазила испред столова иза којих су се налазиле све три повређене особе и том приликом су чауре из пиштола испадале пут удесно.

Окр.Стевановић Борис је приликом изношења одбране пред замеником ВЈТ-а навео да уме да користи ватreno оружје и левом и десном руком и да је цео живот био у контакту са оружјем, а објашњавајући те наводе на главном претресу је изјавио да је тако навео јер му је отац био полицијац у МУП-у и имао је оружје у кући, а служио је војни рок [REDACTED] године при [REDACTED], што подразумева обуку за коришћење ватреног оружја.

Осим напред наведених материјалних доказа који потврђују заузети став суда о прихвату признања окривљеног Стевановић Бориса и анализираног исказа сведока [REDACTED], остали сведоци испитани током поступка нису имали непосредна сазнања о предметном догађају, нити су се изјаснили о чињеницама које су од значаја за утврђивање чињеничног стања везаног за предметни догађај, осим сведока [REDACTED] који је навео да је видео путничко возило које је било паркирано на пешачкој стазици баш преко пута улаза у пословне просторије [REDACTED] и мушкица који му је био окренут леђима и који је био наслоњен на ово возило, да је он ушао у продавницу, а када је изашао видео је да кола више нема ту, да је потом отишao кући и убрзо сазнао шта се десило у фирмама [REDACTED] или наведени сведок није могао ни да определи марку аутомобила, навео је да не би могао да препозна то лице, нити је на основу његовог описа мушкица који је стајао на том месту суд могао без постојања иједног другог доказа, да утврди чињенице релевантне у овој кривично правној ствари, а и сам сведок је навео да је тога дана попио доста алкохола.

Из потврде Министарства унутрашњих послова, Секретаријата у Београду, Управе криминалистичке полиције, Одељења за увиђајно-оперативне послове КУ број 9835/2000 од 12.05.2000. године произилази да су на лешу [REDACTED] пронађени ручни сат НН марке са металном наруквицом, прстен од жутог метала са белим каменчићем на средини и 16 ситних каменчића са стране, једна бурма од жутог метала, дебљи ланчић од жутог метала са привеском у облику крста са распетим „Христом“ од жутог метала, 70 динара, 40 ДЕМ; на лешу [REDACTED] пронађен је кварцни пластични сат НН марке, мањи женски прстен од жутог метала и средњи женски прстен од жутог метала, а на лешу [REDACTED] женски прстен од жутог метала у виду бурме, женски прстен у виду троструке слојне бурме од жутог метала, женски сат НН марке са наруквицом од жутог метала, ланчић средње дебљине од жутог метала са привеском у облику крста од жутог метала, а у канцеларији је пронађена једна зелена акти таштина од коже у којој је био печат фирме, 10.060,00 динара и 500,00 ДЕМ, црни кожни новчаник на преклапање са личном картом на име [REDACTED] женска ташна од сиве коже са каишем у којој је био црни новчаник на преклапање са ситним новцем, документима и 120,00 динара, кожна браон торбица са шминком и личним документима на име [REDACTED]

[redacted], као и ствари на столу између осталог мобилни телефон плаве боје са футролом марке „НОКИЈА“, кључеви од улазних врата фирме, два свежња разних кључева, 500,00 ДЕМ, те се из наведеног закључује да извршилац овог кривичног дела није одузео наведене вредности.

Суд је прихватио писане доказе изведене током поступка имајући у виду да су сачињени од стране службених лица и државних органа који су надлежни за сачињавање ових писмена, те имајући у виду да њихова садржина, па тиме ни доказна снага у току поступка није доведена у сумњу, суд је нашао да су поменути докази подобни да се из истих утврде чињенице релевантне за пресуђење у овој кривично правној ствари.

Суд је имао у виду да је кривично дело окр.Стевановић Борис извршио дана 12.05.2000.године, а такође је имао у виду да је чл.4 ст.1 КЗ СРЈ („Сл. лист бр.24/94 од 18.03.1994.год“) прописано да се на учиниоца кривичног дела примењује закон који важио у време извршења кривичног дела, а ставом 2 истог члана прописано је да ако је после извршења дела изменењен закон једном или више пута, примениће се закон који је блажи за учиниоца. Окр.Стевановић Борис је кривично дело извршио када је за исто била запрећена казна затвора у трајању од најмање 10 година или смртна казна. После извршења кривичног дела ступио је на снагу Закон о изменама и допунама КЗ СРЈ (“Сл. лист СРЈ”, број 61 од 09.11.2001.године који је ступио на снагу 17.11.2001.године), којим је у члану 1 било прописано да се смртна казна може изрећи када је прописана законом Републике, а чланом 3 да затвор не може бити краћи од 30 дана ни дужи од 15 година, док је став 2 истог члана изменењен тако што је одређено да се за најтежа кривична дела или најтеже облике тешких кривичних дела може прописати казна затвора од 40 година. Ова казна се може прописати само уз казну затвора од 15 година и не може се изрећи лицу које у време извршења кривичног дела није навршило 21 годину живота.

Из наведеног јасно произилази да се након ступања на снагу овог Закона више не може изрећи смртна казна и казна затвора у трајању од 20 година, а Законом о изменама и допунама КЗ РС који је објављен у Службеном гласнику РС број 10 од 01.03.2002.године и који је ступио на снагу 09.03.2002.године, брисан је члан 2а КЗ РС, за она кривична дела за која је била прописана смртна казна, па је уместо исте прописана казна затвора у трајању од 40 година, тако да је за предметно кривично дело за које је окр.Стевановић оглашен кривим прописана казна затвора од најмање 10 година или затвор од 40 година. Из ових законских одредби произилази да се у периоду након цитираних измена закона до доношења првостепене пресуде на територији Републике Србије уместо смртне казне могла изрећи казна затвора у трајању од 40 година, под условом да је за конкретно кривично дело прописана и казна затвора у трајању од 15 година, па је у време доношења одлуке за конкретно кривично дело блажи закон који не предвиђа смртну казну, имајући у виду обавезну примену члана 4. став 2. КЗ СРЈ.

С обзиром да је доношењем Кривичног законика (“Службени гласник РС”, број 85 од 06.10.2005. и број 88 од 14.10.2005.године, а који се примењује

од 01.01.2006.године) за извршење кривичног дела убиство из чл. 47 ст. 2 тачка 6 КЗ РС, сада кривично дело тешко убиство из чл.114 ст.1 тач.11 КЗ-а, прописана казна затвора од најмање 10 година или затвор од 30 до 40 година, то је суд по обавезној примени најблажег закона за учиниоца кривичног дела, што је прописано чл.5 ст. 2 КЗ-а који је по својој садржини истоветан као и напред цитирани члан закона важећег у време извршења кривичног дела, нашао да је Кривични законик блажи за учиниоца, те је правно квалификујући утврђено чињенично стање нашао да су се у радњама окр.Стевановића Бориса стекла сва битна обележја кривичног дела **тешко убиство из чл.114 ст.1 тачка 11 Кривичног законика** јер је са умишљајем лишио живота три лица тако што је из пиштола испалио 7 пројектила прво пущајући у [REDACTED] потом у [REDACTED] а на крају и у [REDACTED] при чему је смрт оштећеног [REDACTED], оштећене [REDACTED] и оштећене [REDACTED] наступила услед разорења по живот важних мозданих центара и искрварења из раскиданих крвних судова дуж канала задобијених прострелина и устрелина, а не ради се о убиству на мах, убиству детета при порођају или лишењу живота из самилости. Како није било околности које искључују његову кривицу суд је окривљеног Стевановић Бориса огласио кривим због извршења наведеног кривичног дела и нашао да је у конкретном случају поступао са директним умишљајем јер је био свестан свог дела, био је свестан да испаљујући 7 пројектила у правцу оштећених са малог растојања у зоне смртоносног рањавања исте може лишити живота и то је хтео, те да је постојао јединствени умишљај у односу на своје троје оштећених, што произилази из начина извршења кривичног дела јер је окривљени у преподневним часовима радног дана ушао у пословне просторије фирме "Base International" која се налази у стамбеној згради, поред мини маркета, са намером да лиши живота сва лица која се у тим просторијама нађу. Мотив и побуде за извршење нису елементи овог кривичног дела, али много објашњавају те у конкретном случају окр.Стевановић Борис је пропустио прилику да објасни мотив извршења овог кривичног дела те је остало без одговора питање зашто је то урадио.

Одлучујући о врсти и висини кривичне санкције, а полазећи од опште сврхе изрицања кривичних санкција у смислу чл.4 КЗ и сврхе кажњавања из чл.42 КЗ, суд је ценио све околности из чл.54 КЗ које могу утицати да казна буде мања или већа, при чему је суд ценио начин извршења кривичног дела- да је окривљени Стевановић Борис у сред дана, за време радног времена, ушао у пословне просторије фирме у оквиру којих је могло бити и купаца, наступеле последице-да је троје људи лишено живота, при чему је живот највећа вредност сваког човека заптићена највишим правним актом државе и кривично правним нормама, да је извршењем овог кривичног дела четворо малолетне деце остало без родитеља, од чега троје без оба родитеља, такође је имао у виду и степен кривице окривљеног, понашање окривљеног након извршења кривичног дела, односно његову осуђиваност, па иако постоје одређене олакшавајуће околности- да је отац двоје деце, исте не могу оправдати изрицање блаже казне, те је суд ценећи све напред наведене околности, друштвену опасност кривичног дела и окривљеног као учиниоца за ово изузетно тешко кривично дело изрекао најтежу казну затвора у трајању од 40 (четрдесет) година оценивши да ће се само овако одмереном казном постићи сврха кажњавања и да ће се на

окривљеног довољно утицати да убудуће не врши кривична дела чиме би се у потпуности остварила сврха како генералне тако и специјалне превенције, кроз коју казну се изражава и друштвена осуда за извршење овог кривичног дела и учвршује обавеза поштовања закона.

На основу чл.63 КЗ суд је одредио да ће се у изречену казну затвора окр. Стевановић Борису урачунати време које је провео у притвору и то од 28.07.2015.године па надаље, односно до упућивања окривљеног у Завод за извршење кривичних санкција, а најдуже док не истекне време трајања казне затвора.

Сходно одредбама чл.258 ст.4 ЗКП-а суд је оштећену [] и породицу оштећеног [] ради остваривања имовинскоправног захтева упутио на парницу с обзиром да подаци кривичног поступка нису пружили поуздан основ за потпуно или делимично пресуђење.

Сходно одредбама чл. 264 ст.4 Законика о кривичном поступку суд је окр.Стевановић Бориса ослободио од дужности накнаде трошка кривичног поступка у смислу чл.261 ст.2 тач.1 до 6 и тач.9 ЗКП и одредио да исти падају на терет буџетских средстава суда имајући у виду да је окривљени лице без сталних извора прихода и да би плаћањем трошка поступка било доведено у питање његово издржавање.

Суд је имао у виду и наводе одбране дате у завршној речи да је кривично дело извршено дана 12.5.2000.год., да је наредба за спровођење истраге од 29.7.2015.год., а да је за извршење кривичног дела које се окр. Стевановићу стварља на терет била прописана казна затвора од 15 година или смтрина казна, те како је протекло више од 15 година од извршења кривичног дела наступила је застарелост кривичног гоњења. Међутим, суд сматра да су наводи одбране о наступању застарелости кривичног гоњења неосновани имајући у виду у конкретном случају примену најблажег закона тј. Кривичног законика РС Сл. Гласник бр.85 од 06.10.2006.год. и бр.878 од 14.10.2005.год. који се примењује од 01.01.2006.год., те у односу на кривично дело из чл.114 ст.1 тач.11 КЗ и применом чл.103 ст.1 тач.1 КЗ којим је прописано да се кривично гоњење не може предузети кад протекне 25 година од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи затвор од 30-40 година, а чл.104 ст.1 тач.6 КЗ је прописано да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају кад протекне двапут онолико времена колико се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења, те свакако имајући у виду време извршења кривичног дела и напред цитиране законске одредбе о времену које је потребно да протекне да би застарелост наступила, суд сматра да ни у ком случају не може бити речи о застарелости кривичног гоњења.

Суд је одбио предлог браниоца адв.Пејовић Сање да се изврши комисијско вештачење комбиноване струке судскомедицинско – балистичко, од стране стручне установе, јер је извршеним како основним, тако и допунским вештачењем, као и изјашњењима судских вештака на главном претресу у потпуности разјашњене чињенице из области балистике и судске медицине, те

је одговорено на све примедбе стручног саветника одбране и да би усвајање предлога одбране да се изврши комисијско вештачење комбиноване струке довело до одувлачења и финансијског оптерећења поступка, као и предлог одбране да се прибави извештај у ком периоду је окривљени био запослен у JCO и ПТЈ с обзиром да је неспорна чињеница да је окривљени од 2002. године радио у наведеним јединицама и да је исти предлог могао бити од стране одбране предложен на припремном рочишту, а да сад није посебно образложено из ког разлога није на време поднет, нити је од значаја за ову кривично правну ствар с обзиром на време извршења кривичног дела.

Приликом доношења одлуке суд је имао у виду и друге изведене доказе као и наводе странака, али с обзиром на несумњиво утврђено чињенично стање, наведене законске прописе као и заузето правно становиште суда, закључио је да исти нису од битног утицаја на евентуално другачије пресуђење у овој кривичној правној ствари.

Записничар
Јована Груловић

Председник већа судија
Весна Божовић Милошевић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба
Апелационом суду у Београду, а преко овог суда,
у року од 15 дана од дана пријема
писменог отправка пресуде.